ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st May '55

6 as

Photo by P. K. Patel

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದವರಿಗೆ

ಮಾಯದ ಬಗೆ

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಎಂ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ

ಮಗುವಿಗೆ
ಇವು
ಬಲು ಇಷ್ಟ

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ ರವರ

NOURISHING

ನರಿಷಿಂಗ್ ಬಿಸ್ಕಟ್ಟುಗಳು

ಮಗುವಿಗೆ ಹಲ್ಲು ಬರುವಾಗ ನರಿಷಿಂಗ್ ಬಿಸ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ. ಆ ಕಟಕಟವನ್ನೂ ಆ ರುಚಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಮಗು ಬಹು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಈ ಬಿಸ್ಕಟ್ಟುಗಳು ಆರೋಗ್ಯ ಕೊಡುವ ವಿಟಮಿನ್ನುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿವೆ.

ಉತ್ತಮ ಧರ್ಜೆಯವು: ಅಮೂಲ್ಯ ವಿಟಮಿನ್ನುಗಳು.

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ ಅಂಡ್ ಕೋ., ಗ್ವಾಲಿಯರ್

ಬ್ರಾಂಚ್: 35/37, ತಂಬುಚೆಟ್ಟಿ ಬೀದಿ, ಜಿ. ಟಿ. ಮದ್ರಾಸು.

M1

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು ITL ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಶುಚಿತ್ವವೇ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆದ್ದಾರಿ
ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗೃಹಿಣಿಯು ಬಯಸುವುದು

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸ್ಟಾಕಿಸ್ಟ್ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ
ಸ್ಟಾಕಿಸ್ಟರು: ಕೆ. ಎಸ್. ಕುಮಾರನ್, ಗಾಲಯರಿ
ರಘುರಾಮ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಸಿಕಂದರಬಾದ್

ತಯಾರಕರು: ಸೀತಾರಾಮು ಸೋಪ್ ನಟ್ ವರ್ಕ್ಸ್,
ಹಳೇತರಗುಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೨

ಮಲ್ಟೀಕಲರ್

ಫೋಟೋ ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿಯೂ
ಪ್ರೋಸೆಸ್ ಬ್ಲಾಕುಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ
ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳಿಂದ
ವಿಶೇಷ ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾದ ನಿಪುಣರಿಂದ

ಆರ್ಟಿಸ್ಟುಗಳಿಂದ, ಟೆಕ್ನಿಷಿಯನ್‌ಗಳಿಂದ
30" x 40" ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಸಹಾಯದಿಂದ

ಮಹೋನ್ನತ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ
ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಒಂದೇ ಒಂದಾದ ಸಂಸ್ಥೆ

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರೋಸೆಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್.,

ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ :: ಮದರಾಸು - 26.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಜಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚರಕ್ ರವರ ಗುಲ್‌ಕಂದ್

(ಪುವಾಳಯುಕ್ತ)

ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ

ಈ ದಿನವೇ ಒಂದು ಸೀಸೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ

ಸಚಿತ್ರ ಕ್ಯಾಟಲಾಗನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆಯಿರಿ

ಚರಕ್ ಭಂಡಾರ್

49, ಹ್ಯೂಜ್‌ರೋಡ್ ಬೊಂಬಾಯಿ - 7

ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬಾಳ್ವಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಶುಭ್ರತೆಗೆ

ಕಸ್ತೂರಿ

ಬಾರ್ ಸೋಪು

ತಯಾರಕರು

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್

ತುಮಕೂರು

ಹೆಡ್ ಆಫೀಸ್ : ಮಂಗಳೂರು.

ಫೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಫ್ಲೂಟು

ಎಷ್ಟೋ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಮಧುರ ತಾನವನ್ನು ನೀಡತಕ್ಕ ವಿಲಾಯತಿ ಕಂಪೆನಿಂದ ತಯಾರಾದ ಅಂದವಾದ ಪಾಲಿಷ್ ನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಫ್ಲೂಟ್ (ಕೊಳಲು) ಬೆಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 4-0-0. ಪೋಸ್ಟ್ ಖರ್ಚು ರೂ. 1-4-0. ಶಿಕ್ಷಣ ಪುಸ್ತಕ ಬೆಲೆ ರೂ. 2-0-0.

ಕಸೂತಿ ಮಿಷನ್ : ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದವಾದ ಡಿಸೈನ್‌ಗಳನ್ನೂ ಲತೆಗಳನ್ನೂ, ಸೀಸರಿಗಳನ್ನೂ, ಹೂವುಗಳನ್ನೂ ಹೊಲಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧಕವಾದ ಆಧುನಿಕ ಯಂತ್ರ. ಬೆಲೆ ರೂ. 6-0-0. ಕಸೂತಿಪುಸ್ತಕ ರೂ. 3-0-0.

ಪಾಕೆಟ್ ಪ್ರೆಸ್ಸು : ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡೇ ನೂರಾರು ಜೆಸರಿಗಳು, ಪಿಳಾಸಗೆಳು, ಲೆಬಲ್‌ಗಳು, ಕಾರ್ಡುಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಮಯವನ್ನೂ ಖರ್ಚನ್ನೂ ಮಿಗಿಸುವ ಸಾಧನ. ಬೆಲೆ ರೂ. 4-0-0. ವಿ. ಪಿ. ಖರ್ಚು ರೂ. 1-4-0.

SULEKHA TRADERS
No: 13, ALIGARH (U. P.)

ಶುಭವಾರ್ತೆ!

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ

ಚಂದಮಾಮ

ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತದೆ:

ಚಂದಮಾಮ (ಇಂಗ್ಲೀಷು)

ಜನ್ನಮಾಮು (ಒರಿಯಾ)

★

ಪ್ರಾರಂಭ ಸಂಚಿಕೆ 15 ಜೂನ್ 1955 ರಂದು ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ.

★

ಏಜನ್ಸೀ ಹರತುಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ	ಬಿಡಿ ಸಂಚಿಕೆ
ರೂ. 4-8-0	ರೂ. 0-6-0

ಈಗ ಐದಕ್ಕಿಂತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವ ಪತ್ರಿಕೆ ಇದು ಒಂದೇ

ಬೆಂಗಾಳೀ, ಸಿಂಧೀ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ
ಚಂದಮಾಮ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಬರಲಿದೆ!

★

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ಮದರಾಸು – 26

ಮನೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾದ ಸಿನಿಮಾಯಂತ್ರ

ಈ ಯಂತ್ರದಮೂಲಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ನಿಜವಾದ ಸಿನಿಮಾದಿಂದ ಆಗುವ ಆನಂದವನ್ನೆ ಅನುಭವಿಸಿ. *8ಕ್ಕೆ* ಮಿ. ಮಿ. ಫಿಲಿಮ್ ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಬ್ಯಾಟರಿ ಅಥವಾ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ (AC ಯಾ DC) ಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಯಿಸಬಹುದು. ಸ್ಲೈಡುಗಳು, ಕಾರ್ಟೂನುಗಳು ಮತ್ತು ವಾರ್ತಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಇದರಿಂದ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಈ ಯಂತ್ರದೊಂದಿಗೆ *10* ಅಡಿಗಳ ಫಿಲಿಮ್ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕ್ರಯ ರೂ. *12/8-* ವಿ. ಪಿ. ಪಿ. ಚಾರ್ಜು ರೂ. *3/-* ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಫಿಲಿಮ್ ಗಜ ಒಂದಕ್ಕೆ ಆಣೆ *8/-*

ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಿ.

SULEKHA TRADERS No. 13,
ALIGARH (U. P.)

ಜೀವನೋಪಾಯದ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮತ್ತು ರೇಡಿಯೋ ಗೈಡ್ (*2* ಭಾಗಗಳು) ರೂ. *15/-*ಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ರೇಡಿಯೋ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ರೇಡಿಯೋ ಪುರಸ್ಸಿ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ರೂ. *4/-* ; ಭಾಷೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕ: ತನಗೆತಾನೇ ಜೈನೀಸ್, ಜಾಪಾನೀಸ್, ಬರ್ಮೀಸ್, ರಷ್ಯನ್, ಜರ್ಮನ್, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೊದಲಾದ *14* ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವಂತಹುದು ರೂ. *4/-*; ಫೋಟೋಗ್ರಾಫೀ ಟೀಚರ್ ರೂ. *3/-* ; ಹೊಲಿಗೆ ಕಟಿಂಗುಗಳು (ಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ) ರೂ. *4/-*; ಸೋಪುಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ರೂ. *3/-*; ಅತ್ತರುಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ರೂ. *3/-*; ಗಾಯನ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ ರೂ. *3/-*; ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪೈಟಿಂಗುಗಳು ರೂ. *3/-*; ವಾಚುಗಳು ರಿಪೇರಿ ರೂ. *3/-*; ಎಂಬ್ರಾಯ್ಡರಿ ಡಿಜೈನುಗಳ ಪುಸ್ತಕ (ನೂರಾರು ಡಿಜೈನುಗಳುಳ್ಳದ್ದು) ರೂ. *3/-* ವಿ.ಪಿ.ಪಿ. ಚಾರ್ಜು *0-12-0* ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು.

SULEKHA BOOK DEPOT
P. O. 13. ALIGARH (U.P.) India.

ಆಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಪಿಸ್ತೋಲು

(ಇದಕ್ಕೆ ಲೈಸನ್ಸ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ)

ಆರು ಶೋಟಾಗಳಿಂದ ರಿಪೀಟರ್ ಡಯಲಿನೊಡನೆ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಅಮೆರಿಕನ್ ಮಾಡಲ್ ಪಿಸ್ತೋಲು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಇದರ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ವಿಶೇಷ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ದರೋಡೆಕಾರರೂ. ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳೂ ಹೆದರಿ ಓಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಟಕ, ಸಿನಿಮಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತ. ವಿರೋಧಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಾಗ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನ. 25 ಶೋಟಾಗಳು ಉಚಿತ. ಜೆಲೆ ರೂ. 8-8-0 ವಿ.ಪಿ.ಪಿ. ಚಾರ್ಜು ರೂ. 1-12-0. ಪಿಸ್ತೋಲಿನ ಲೆದರ್ ಕೇಸ್ ರೂ. 2-8-0. ಹೆಚ್ಚಿನ ಶೋಟಾ ಡಜನಿಗೆ ರೂ. 1-4-0.

S. K. SAKSENA, RANGAMAHAL,
No. (19) ALIGARH (City) U. P.

"ಚಂದಮಾಮ"ನಿಗೆ
ಏಜಂಟರು ಬೇಕು

ಏಜಂಟರಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಏಜಂಟರು ಬೇಕು. ನೀವು ಏಜಂಟರಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ **2-0-0** ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ *7* ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 0-10-0 ಲಾಭವಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ವಡಪಳನಿ : ಮದ್ರಾಸು-26

ಪರ್ಟುಸಿನ್

"ಟಿಷ್ನರ್"

infa

60 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದಿಂದ ಪರ್ಟುಸಿನ್ ಎಲ್ಲಾ ತರದ ಕೆಮ್ಮುಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಾಯಿಕೆಮ್ಮುನಿಂದಲೂ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ, ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಅತಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಉಪಶಮನಕಾರಕ ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇಂದೇ ಪರ್ಟುಸಿನ್ ಪಡೆಯಿರಿ.

ಎಲ್ಲಾ ಕೆಮಿಸ್ಟ್ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುವುದು.

ಇಟಿಫಾ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಷಾನ್, ಲೀಚೆನ್‌ಸ್ಟೈನ್, ಸ್ವಿಸ್ ಕನ್ಫೆಡರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಎಕನಾಮಿಕ್ ಪಿರಿಟೋರಿ, ಇವರ ವಿನ್ಯಾಸದಿಂದ ಇಟಿಫಾ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ 1011, ಮುಂಬಯಿ - 1 ಇವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ILY.7.KAN

ಅಂಜಲಿ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್ ಕೊಡುಗೆ....

ಅನಾರ್ಕಲಿ

..ತೆಲಗು..

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ
ಬರುತ್ತದೆ!...

ನಾಗೇಶ್ವರರಾವ್
ಅಂಜಲಿ.....
ನಾಗಯ್ಯ...

a TALLAM Release..

☆ಬೆಂಗಳೂರು: ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ✦ ಮೈಸೂರು: ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಪಾದಕ: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

"ತುಂಬದ ಕೊಡ ತುಳುಕುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂಬುದು ಹಿರಿಯರು ಆರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ತತ್ವವಾಗಿ. ಅದೇ ಮುಕ್ತಾಯೋ. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ತುಂಬದ ಪಂಡಿತಯನ್ನು ಕೊತ್ತು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ವೃದ್ಧ ಬಲುಪ್ರಯಾಸ. ಅದರ ತುಳುಕಾಟದಿಂದ ನ್ಯಾಯಿಲ್ಲಿ ಎದೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರ ನಿಜವಾದ ವಿದ್ವಾಂಸತನ, ತುಂಬದ ಕೊಡದಂತೆ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಯಿಸಲಾರದು; ಒದಲಾಗಿ ಅನುಕರಿಸುತ್ತದೆ. ತನಗಿರುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪೀಸದವರೆಯಿಂದ ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತನಗಿರುವ ವಿಶೇಷತೆ ಪೀಠಯಾರಿಗ್ಯನೆಂದು ತಾತ್ಸಾರಭಾವನೆ ತಾಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ದಿವ್ಯಪ್ರತಿಭಾ ಶಾಲಿಯೂ ನಮ್ರಸೇವಕಾರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಕಾಳಿದಾಸ. ಆತನ ಸಿತಸೂತನ ಅನುಂಕಫೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಂದಮಾಮ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ವೀರುವುದನ್ನು ನೀವಲ್ಲಾ ಆದರಿಸುವಿರಷ್ಟೆ?

ಸಂಪುಟ ೧೪
ಸಂಚಿಕೆ ೨

ನರಿ - ತೋಳ

ಪ್ರಾಯಸ್ಥರೊಂದಿಗೆ ಸಿಂಬಿಸಿಕ್ಕೆ.
ಸತ್ಕಾರ ಕೇರಿ ಕೇಂದಿಂತಕ್ಕೆ.
ಕೆಟ್ಟ ಕೂಯಕ್ಕೆ. ಇನ್ನಕಿಕಾರ
ಜಾರಿಕೂಳಕ್ಕಾವಸ್ಸೂ! ಗ್ರಹಿಕಾರ!

ತೋಳ್ಳಕ ಸಾಸಳಕ್ಕೆ, ಸಾಯಿಯ ಜಿಂತಿನ
ತನ್ನದು ಕಾಲ್ಕ ಸಿಗ್ಗಿಕೊಂಡಿ. 'ಜನ
ಗೇಯಿಯಾವ, ಬಲಗ್ಗಿಯಾವ ಪಾ!
ಮದಲೊಳಿಯಿತಲಾ! ಸುಯಿಯಾದಿಸಲಾ!'

ಎಂದು ಮರುಗಿಯಾ ಸಿಂಗವು ಕಡೆಗೆ
ಶಾಸನಿಸಿತು ಎಲ್ಲಾ ಮೃಗಗಳಿಗೆ:

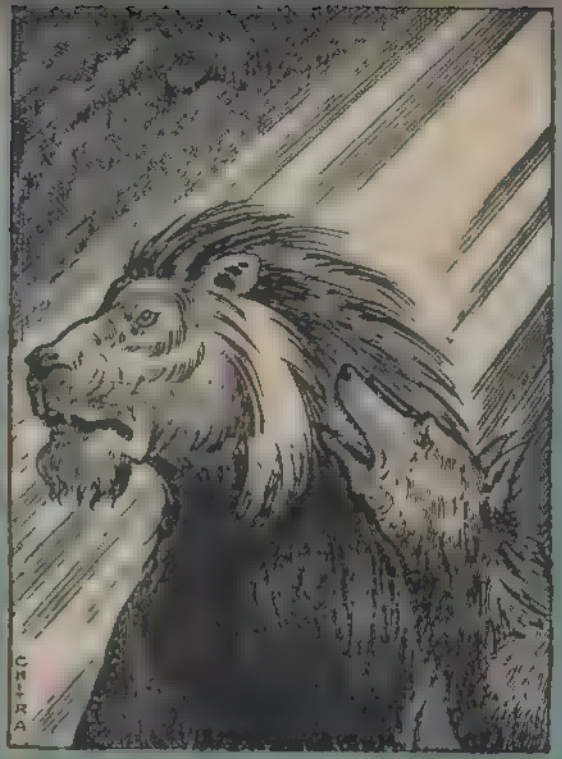

'ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನರಕ್ಕೆನ ಒಸಿಣ
ವಿಷಯಪ್ರೊಂದನು ತಿರಬೇಕೆ'ನುವಾ

ಆಗ್ಗಿಯ ಭಯಮುಮೋಸಲು
ತೊಯಗಯಿಟ್ಟಾ ಮಾಸ ಸ್ಮಗಗಳಾ!
ಹುಡುಕ ಮುಡುಕ ಸಸಾ! ಎಂದೆಷಿ
ಪ್ರತಿ ಸ್ಮಗಾ ತಿರಾತಿರಿಯಾ ಸಾಯಿಯಿ.

ನರಿ ತಾ ಬಿಡಿದ್ ಕೂತಿದ ಕಂಡಿ.
ಕೊಳ್ಳ ಮಲೆಯ ಹಗಲಾಯ ಕೈಕೊಂದಿ.
ನಾಳೆ ಸಂಜೆ ಕಾಸ್ಸಮಟ್ಟೇಕೆನ್ನತ್ತ,
ಎಂದು ತಂಗಾಲಿಕ್ಕೆ ಎನ್ನಾತ್ತ.

ಕೊಳ್ಳರು ಚಾಲಿಯ ಮೊಸಿಯ ಕೆಲಂತೆ
ಎಂಗಾಯ ಬಿಲು ಕೊಳ್ಳಿಸಿನ ತಾಕಿತೆ.

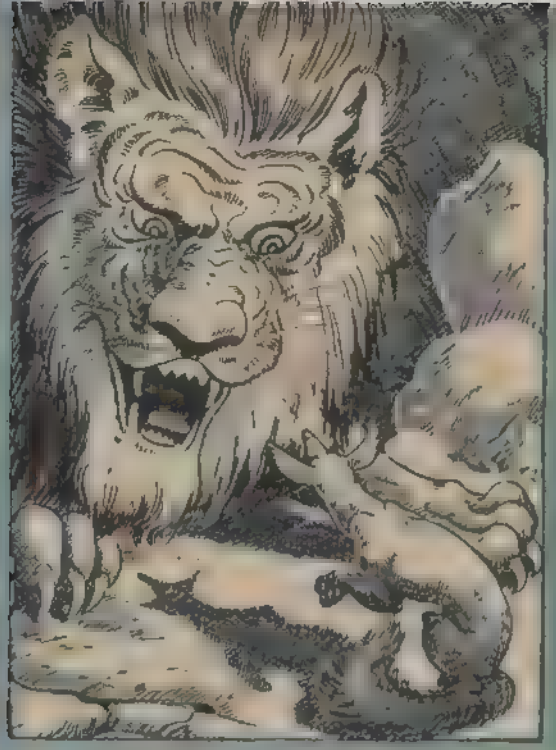

"ಮೂರಂಗ"

ನಿನ್ನನ ಸಾಗಿಗೆ ಎದಿರಿಸುವ್ಯಮ.
ಜೀತನ, ಯೌವನ ಮೇಲ್ಮೀಲುಗುವುದು.

ಪೀಠಯ ಸುಖಿಮಾಸ್ಯಂಗಮಂಬೆಸ
'ಮಂ ಸೂಡುತೆ ಸಾಗ್ಯಗಳಿಯಂತೆಸ'
ಬಿಸ್ಸಕ ಸಿಂಗ ಎಳೆಸ್ಯಗೆ ಬಿಗಿದಂ.
ಚಾಲಿಗಾರ ಕೊಳನ ತೆಸ ಬಿಗೆದಂ!

ಅಂಕಾಂಗಳಾ ಪೀಠಯ ಘೆಸ್ಸಂ!
ಅಂಯಾಲಂಗಳಾ ಪಾಡಸಾಗಂ.
ಬಾಸಸಯಿಪ ಅಧರಲ್ ಮುಳ್ಳಿಸುತೆ.
ಅಳಯದೆ. ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿರಿ ಚಾಗ್ರತೆ!

'ಅದ್ಭುಯಾ ಸರಿ! ಕ್ಷ್ಮಾಕ! ಸಿಳುಪೆ!'
ಗರ್ಜಿಸಲಾಯಿಂ ಗುಮ್ಮಪ ಕಾಲುಪೆ!

ಆನ ಕೆಪರಿ ನಯಾಂ ಯುಕ್ತರುಂಪೆ.
ಆ ನಯಿಯಲ್ಲಾಸ ಸಿಂಗ್ಯಪ ದಾಯಿಂಪೆ.
ತಂತ್ರದ ನರಿ ತಾ ನಿನಿತೂ ಬೆದರದೆ
ಸಿಂಹಕೆ ಕೈ ಮುಗಿದತಿಯಿತಿ ವಿನಯದೆ.

'ನಿಮ್ಮ ಕಾಯಲೇನುಪಾಯ ಪಸ್ಮತ
ಅಸ್ಮನನದ ಸುಂದಾಸ್ ಕಾಸ್ಯಾಸ್ತಿತ
ಪೀಠ ಬಿಂಯಾ ನಯಾಂ ನುಂಸು
ಬಾಲಂ ಜಯಾ ರಿಕ್ಕೌಶಧಿಯ!

ತೋಳಂ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿಸುಂ ಕುಯಿದು
ಸುಂಗಾ-ತೋಳನಾ ಚಮ್ಮಾನ ಹೊದೆಸಂ.

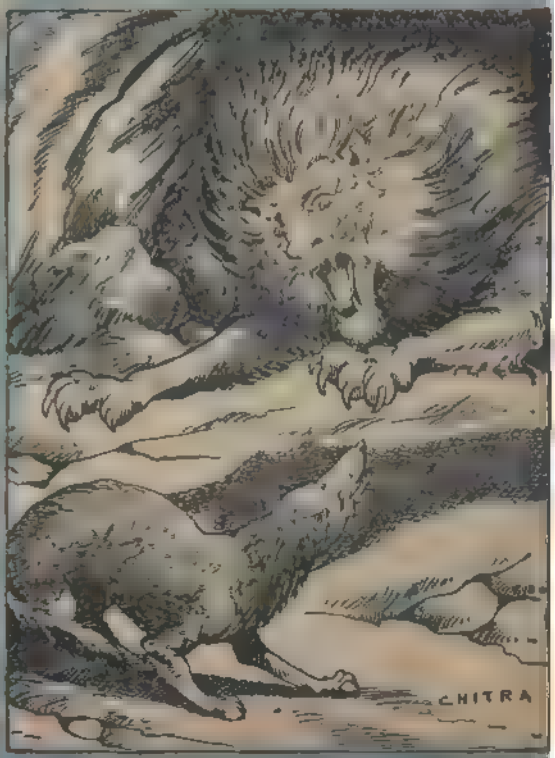

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಧರ್ಮಾತ್ಮರಾದ ಪಾಂಡವರ ಅರಣ್ಯವಾಸವು ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಗುತಿತ್ತು. ಅದೇನೂ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅವರ ಹೊತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಫೀನಾರ್ಜುನರಿಗಾದ ಶಕ್ತಿಲಾಭಗಳು ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದುವು. ಧರ್ಮರಾಯನ ಧರ್ಮಬಲವೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಒಂದು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದರೆ ವನವಾಸ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಧರ್ಮರಾಯಾದಿಗಳು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಮಸ್ತರಿಂದಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಾಂಚಾಲರಾಗಿ ಬಂದಿನ ಕಾಮ್ಯಕವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದರು. ಇಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಮುನಿಗಳೂ ಇದ್ದರೆಂದು ವೇದವೇದ್ಯವಷ್ಟೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠನು ಮುಂದೋಳಿಬಂದು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಾಸುದೇವನನ್ನು ಸತ್ಯಭಾಮಾಸಹಿತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಶುಭವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಪಾಂಡವರು ಆಪದ್ಬಾಂಧವನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಆದರದಿಂದ, ಗೌರವದಿಂದ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರಿಗೂ ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಕೃಷ್ಣಾದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಸಹಿತರಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿದರು.

ಧರ್ಮರಾಯನು ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆದ ಅರಣ್ಯವಾಸದ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಭಗವಾನನಾದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ನೊತ್ತಿದ ವಿಷಯಗಳು. ಕೃಷ್ಣನ ನುಡಿತನ ಸಾರವಿದು:

"ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠರಾದ ನೀವು ಕಷ್ಟಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಕೀರ್ತಿಯಿಗೆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂತ್ಯಕಾಲದ ಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸಿತು. ನೀವು ವನವಾಸದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಅನೇಕ ತರದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಲಭಿಸಿವೆಯಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ದುರ್ಯೋಧನನ ದುಷ್ಟ ಸ್ವಭಾವಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ನಿಮಗಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಶುಭವಾಗುವುದು. ಬಂದಿರುವ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ, ಅಜ್ಞಾತವಾಸಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಂತೆಯಿಂದ ಕಳೆಯಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಜಯವಾಗುವುದು."

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಂಡವರೂ ಇತರ ಪರಿವಾರವೂ "ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ" ಎಂದು ಘೋಷಣಮಾಡಿದರು.

ಕೆಳಿಗದಾಬ್ಬರದ ಅಬ್ಬರ ಮಾರ್ಮಳಗಳ್ಳ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನೂ ಸಗರಕ್ಕೆ ಅವನ ಕೆಳಿಂಗ ಸೈನ್ಯ. ಅತನಿಗೆ ಎರಡು ಕೆಳಿಂಗ. ಕಿರಿಯ ಕೆಳಿಂಗನೆಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ಸೆಕ್ಕಿದ್ದರು. ಅವನ ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿ ಕೊಟ್ಟಿದ ಭವಿಷ್ಯವು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿತು:

"ಶಂಕೆಯನಂತರ ಕಿರಿಯನಿಗೆ ರಾಜಾಧಿ ಕಾಂಗವಾಗುವುದು. ಕಿರಿಯನಿದು ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಜಾತಕ. ಇತನು ತನ್ನ ಜೀವನವಾನ ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಹಸಿಯಾಗಿ ಕಳೆಯುವನು. ಆದರೆ ಅತನಿಗೆ ಮಹಾರಾಜಯೋಗವೂದನ ಅವಶ್ಯ ನಿಶ್ಚಯವಾ ನುಗೆಗಳು ಬಾಸುವನು."

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಬಳಿಕ ಕೆಳಿಂಗರಾಜನು ಕಾಲವಶನಾದನು. ಜ್ಯೇಷ್ಠಕುಮಾರನು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿದನು. ಕಿರಿಯನಿಗೆ ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಪದವಿ ಲಭಿಸಿತು. ತನಗೆ ಬಾಲ್ಯದ ಮಿತ್ರನು ಮಹಾರಾಜನಾಗುವನೆಂದು ಪೈಶಾಚಿಕ ಮಂತ್ರಿಯು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕಿರಿಯ ಕೆಳಿಂಗನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ. ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಅತನು ಅನ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಗಮನವನ್ನೇ ಕೊಡದೆ ಸದಾ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಕೆಳಿಂಗನು ಅಸಮರ್ಥನೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಅವನ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು. ರಾಜನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಬಂಧಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಿರಿಯ ಕೆಳಿಂಗದಾಬ್ಬರ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಾಗಿದ್ದನು. ಹಿರಿಯ ಕೆಳಿಂಗನ ರಾಜ್ಯಭಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತನು ವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ರಾಜಕುಟುಂಬದ ಹಿತ ಕೋರಿದ ಆ ವೃದ್ಧ ಮಂತ್ರಿ ಕಿರಿಯ ಕೆಳಿಂಗನ ಸನಿಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಸುಂದರ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಆಸೀನನಾಗುವ ಆನಂದವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಿರಿಯ ಕೆಳಿಂಗ.

"ಪೂಜ್ಯ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಿತ್ರರು ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ಇದು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಮರೆತಿರಲಾರಿರಿ. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ನನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುವ ಬಾಧ್ಯತೆ ನಿಮ್ಮದಾಗಿದೆ. ಇದೋ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೆತ್ತಿ ರುವ ಸುವರ್ಣಾಂಗುರ. ನನ್ನ ಶಾಲು, ನನ್ನ

ಯಚ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್

ಪಿಡ್ಗ—ಈ ಮೂರನ್ನು ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಗುರುತು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವನನ್ನು ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಭಾರಿ ಸುಂದರ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾರಿಗೂ ಬೀಳದಂತೆ ಅಡವಿಗೆ ಓಡಿಹೋದನು.

• • •

ವಿಗಧರಾಜನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಎಷ್ಟು ಮಗಳು. ಆಕೆಯ ಜಾತಕ ನೋಡಿದ ಜೋತಿಷ್ಯರು "ಇದೊಂದು ಅತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಜಾತಕ. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸಸ್ಯಾಂಗಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ನೂಕುವಳು. ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ಮಹಾರಾಜಯೋಗ ವಿರುವ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿವಕೂಡಲೇ ಸಾಮಂತರಾಜರೆಲ್ಲರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ತಾನು ತಾನು ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ರಾಜನು ಚಕ್ಕಟ್ಟಿಗ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಜೋತಿಷ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹವಾದವರೂ ಉಳಿದವರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಸೈನ್ಯ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಸಹಿ. ಹೇಗಾದರೂ ಈ ಅಪಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು ಅತನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಬೇರೆಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಮಡದಿ ಮತ್ತು ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ವೇಷಮರೆಯಿಸಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಪಲಾಯನಮಾಡಿದನು.

ನದಿತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಸ್ತವಾದ ಸ್ಥಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಒಂದೆ ಸ್ಣ ಕುಟೀರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ನೂವರೂ ವಾಸವು ತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ತುಸ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಳಿಂಗರಾಜಪುತ್ರನ ಕುಟೀರವಿದ್ದಿತು.

ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಮಗಳನ್ನು ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ಮಗಧರಾಜದಂಪತಿಗಳು ಕಂದಮೂಲಫಲಾದಿಗಳನ್ನು ತರಲು ಹೊರಟರು. ಅವರು ಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಬಾಳೆ ಬಿಳಿಯ ಮೊಗ್ಗೆಗಳನ್ನು ತಂದು, ಸೊಗಸಾದೊಂದು ಜಿಮೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಳು.

ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ನದಿತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾವಿನಮರವಿತ್ತು. ರಾಜಪುತ್ರಿ ಆ ಮರವನ್ನೇರಿ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತಾನು ಕಟ್ಟಿದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ನೀರಿಗೆಸೆದು, ತಮಾಷೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಆ ಹೂವಿನ ಹಾರ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ

ಸ್ನೇಹಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವೆನು. ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. "ಅಮ್ಮಾ ಕುಂತಿದೇವಿಯವರೆ ನಾವು ಒಗಲು ಸ್ನೇಹಿತರು! ಮಾ ಅಮ್ಮನ್ನ ಅತ್ತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೊಂಪಾಗಿ ಸ್ನೇಹಾಕೆ ಅಕ್ಕಾನ ಅಂದಗಾತಿಯಾಗಬೇಕು. ಈ ಬಾಣಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅಮೃತಾನ್ನವನ್ನು ಕಲಸಿಕೊಂಡು ಬಹುದು!" ಎಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದನು. ಪೂಪಾರನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸುತನನ್ನು ಹಿಂದೆಸನದ ಕಾರಾಗೃಹದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದನು.

ಕಳಿಂಗನು ಈ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೇಗನೆ ತ್ರಿವಲು ಎಂಬ ರಕ್ಕಸನಿಂದ ನಂಬಿಕಾರಾಯ ಕಂಚಕ್ಕನ ಕೈಬಿಟ್ಟನು. ತಂತ್ರದಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಅತ್ತಿಗೆ ನೋಡಿಲು ಸಾಧನವಾದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಿಲ್ಲಾಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಕಾಯಿಸಿದನು.

ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಕಂಡಕೂಡಲೆ ಕಳಿಂಗನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ತಕ್ಕೆಯ ಬೀಸಾರಿ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಹಾಗೆಯೆ ಸಂದರ್ಭವು ತಕ್ಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೆ "ನೀವು ಭೂಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು, ನಾವು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲಸ್ಥರು" ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ಕಳಿಂಗನು "ನಾನೂ ಸಹ ಕ್ಷತ್ರಿಯವಂಶವನೇ!" ಎಂದು ತನ್ನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸಿದನು.

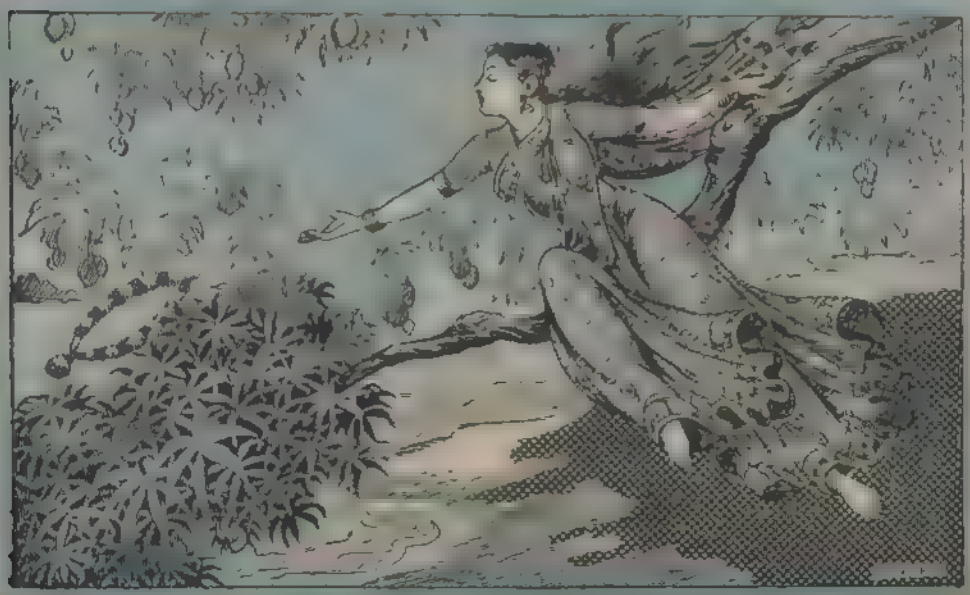

ಶಿಷ್ಯರೂ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಆಕಾರ ತಿಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಒಂಗ ಹೊಗಳಿದರು. ಸುಗಂಧರಾಜನು ತಂಗಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಳೆಯಲೆಂದೇ "ಈಕೆಯು ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಪೂಜ್ಯ ಗುರು" ಎಂದು ಅಭಿನಂದಿಸಿದ. ಕಲಿಯು ಕೆಂಗನ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಂಗೆ ಒಡಾಡಿ ನಡೆಯಿತು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಅರಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಮುನಿ ಬಂದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಶಿಷ್ಟಸಂಪ್ರದಾಯ. ಅವನು ಕೆಂಗನ ಗುರುವಾಗಿದ್ದ ಆ ಮುನಿಯಂಗೆ "ಚಿಲುಮೆ ಕಳಂಗ" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ.

ಸುಸ್ಪಷ್ಟವು ಮೊದಲು ಕಲಿಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವನ ಕೆಂಗನು ಬಾಣಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತ ತೆಗಮುಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಿಗತಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ. ಆ ನಿಲ್ಲಾಗಾಗಲೆ ಬಿಲ್ಲಿನ ಅಯಿಷ್ಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲೆಂದೂ ತಾನು ಬಂದೆ.

ಆಗ ಕಳಂಗನು ಮುಗಿಸಿನ್ನು ತಂಗಿಗೆ "ಸಹೋದರಿ, ನಿನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ಮಿಲಿಯ ಕೆಂಗನು ಪಾಂಚಾಲ್ಯದ ಮಿಥಿಲೆಯ ಸಾರಥಿ ಮಾಡಿದ್ದ. ಅವನು ನಿನ್ನ ಅವರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಮಿಗಿಲಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಸ್ಥಸಂಪ್ರದಾಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮತ್ತು ಮೂರು ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ.

ಕಲಿಕಾಲಿಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದ ಮೂರು ಬಾರಿ ಕಳಂಗನು ಮಾಂತ್ರಿಕಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಸ್ವಸ್ಥಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದ. ತನ್ನ ಕಲಿತನವನ್ನು ತೀಡಿದನು.

ಕಲಿಯು ಕೆಂಗನು ಅಮಾಯಕನಂತೆ ಆಕಳಿಗೆ ಬಿಲ್ಲು ಕೆಂಗನು ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಂತ್ರಿಕಾಸ್ತ್ರ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದ.

ಬಿಲ್ಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಸ್ಥಸಂಪ್ರದಾಯ ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಕೆಂಗನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸುಂಕರಿಗೆ ತಂದರು. ಅನಂತರ ಆಕ್ಷರ್ಯ ಚಕಿತರಾಗಿ ಬಾಯಿಕಾರ ಮಾತಿಲ್ಲದಾದರು.

ಸ್ವಸ್ಥಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಬಿಲ್ಲು ಕೆಂಗನು ಗುರುವಿನ ಧ್ಯಾನಭಂಗವನ್ನು ಕಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದ.

ಅದಲು ಬದಲು

ಭೋಜರಾಜನು ಕವಿಗಳನ್ನೂ, ಪಂಡಿತರನ್ನೂ ಸತ್ಕರಿಸುತ್ತ ಧಾರಾನಗರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ಆಗ ಮಾಳವದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬಡವನಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದ. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕವಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಪಂಡಿತನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಭೋಜರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಕಾಳಿದಾಸನು ಬಯಸಿದರೆ ತನ್ನಂತಹ ವರಿಗೂಸಹ ಯಾವುದೋ ಒಂದುಬಗೆಯಾಗಿ ಸತ್ಕಾರ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಯಾರಿಂದಲೋ ಕೇಳಿದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧಾರಾನಗರಕ್ಕೆ ಕಾಲು [illegible] ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ [illegible] ಕಾವ್ಯವನು ಬರೆದು [illegible] ಅವನ್ನು ಭರಿಸಿ [illegible] ಅವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತ [illegible] ಕಾಳಿದಾಸನಿಗೆ [illegible]. ಬಿಡ್ಡಿಯನ್ನು [illegible] ಬರಬೇಕು. ಬಾಹ್ಯರೂ ಒಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸುಬ್ಬಾರಾಯರಿಗೆ ಚುಕ್ತಾ [illegible] ತೆಗೆಯಲು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನವರು [illegible] ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. "ಸುಬ್ಬಣ್ಣ" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು.

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ [illegible] ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ. ಅದನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ತನ್ನ ತಂಗಳನ್ನದಲ್ಲಿ ಮೂಟೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ಆರಾತ್ರಿ ಛತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನೂ ಸೌದೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದು ತಿಂದು ಕೊಂಡು, ಛತ್ರದಮುಂದಿನ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ. ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಬಂತು.

ಆ ಛತ್ರ ಊರಿನ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಉಚಿತಭೋಜನ ಮಾಡಲು ಅನೇಕ ಜನರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಛತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ನಿದ್ರಿಸುವವರ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ಒಬ್ಬ [illegible]. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸೂಚನೆಯನ್ನು

ಪಿ ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ

ಕಬ್ಬಿನ ತುಂಡಿಗೆ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಮಹಿಳೆಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೂ ಅನೇಕವಾರ ಕಬ್ಬಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅವರ ಬಿಟ್ಟಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಬಿಳಿ ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಸುಲಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟನು.

ಈ ಪವಾಡವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಿಳಿಯಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಹು ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯನಾದ ನಿಜಗುಣಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಸಭೆಗೆ ಬಂದನು.

ಕಾವಿಯ ಸೂಜಿಗಾರ ಗುರುಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರು ಇದ್ದ ತುಂಡುಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂದಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೋತೃವರ್ಗದವರಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು "ಮಹಾತ್ಮರೇ, ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಂಧುವಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿದ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಸುಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಭೆಗೆ ಬಂದು, ಮೂಟೆಯನ್ನು ಇಳಿಸಿದ್ದನು. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಟ್ಟಕಬ್ಬಿಗೆ ಬಿಳಿಯ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದಕೂಡಲೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸಿಪ್ಪೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಯಿತು. ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ಬಾಲಕನಿಗೆ ಅಪಾರ ಕೋಪ ಬಂತು. "ಇದರ ರಹಸ್ಯವೇನು?" ಎಂದು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

ಎಲ್ಲರೂ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಕಾಳಿದಾಸನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಒಬ್ಬಾತನು "ಪ್ರಭೂ, ಇವನು ಬಹಳ ಗೂಢಾರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ಬರಲು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದ.

"ಏನದು?" ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಳಿದಾಸನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನು:

ದಗ್ಧಂ ಖಾಂಡವ ಮರ್ಜುನೇನ ಚ ವೃಥಾ
ದಿವ್ಯೈರ್ಮಮೈ ರ್ಭೂಷಿತಂ,
ದಗ್ಧಾ ವಾಯುಸುತೇನ ಹೇಮರಚಿತಾ
ಲಂಕಾಪುರೀ ಸ್ವರ್ಗಭೂಃ,
ದಗ್ಧಸ್ಸರ್ವ ಸುಖಾಸ್ಪದಶ್ಚ ಮದನೋ
ಹಾ! ಹಾ!! ಸ್ಮರಾಮಿಸಾ
ದರಿದ್ರ್ಯಂ ಭೃಶತಾಪಕಾರಿ ಭುವನೇ
ಕೇನಾಪಿ ನೋ ದಹ್ಯತೇ.

ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳಿದ್ದ ಖಾಂಡವ ವನವನ್ನು ಅರ್ಜುನನು ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಸುಟ್ಟನು. ಸ್ವರ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಲಂಕಾನಗರಿಯನ್ನು ಹನುಮಂತನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸುಟ್ಟನು. ಜಗತ್ತಿಗೂ ಸುಖಸ್ಪದವಾದ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಪುಷ್ಪಶಿವನು ಅದಾಯವಾಗಿ ಭಸ್ಮಮಾಡಿದ. ಆದರೂ ಮಾನವರನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಕಾಡುವ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಸುಡಾಸುಧಾಸೂ ಸುಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾವಾದರೂ ಮಾಡಿಬಾರದೇ ಎಂದು ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಬಡವನಾದರೂ ಇವನ ಮಿದಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕೆಲಸ." ಈ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಕೂಡಲೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಭಾರಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು.

ತಾನು ಸುಟ್ಟು ತಂದಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಅವರಬದಲು ಆಸಾಸನ್ಯಾಸಿ ದೊರೆಯಿತು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ನಂಬಲಾರದವನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಂತ್ರಿಗಿ ಸಾಸಾಸ್ತಾ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಸಭೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ.

"ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆರೀತಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಸೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ರಾಜನು ಕಾಳಿದಾಸನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

"ನೀವು ದಹಿಸಿದ ದರಿದ್ರದೇವತೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬರುವುದೋ ಎಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಭಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಯುಕ್ತ್ಯುತ್ತರವಿತ್ತ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟ ಕಾಳಿದಾಸ.

ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಫೆನ್ನಿಲರಾಜನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದು ಕಾಳಿದಾಸನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಈಡುಂಟೆ?

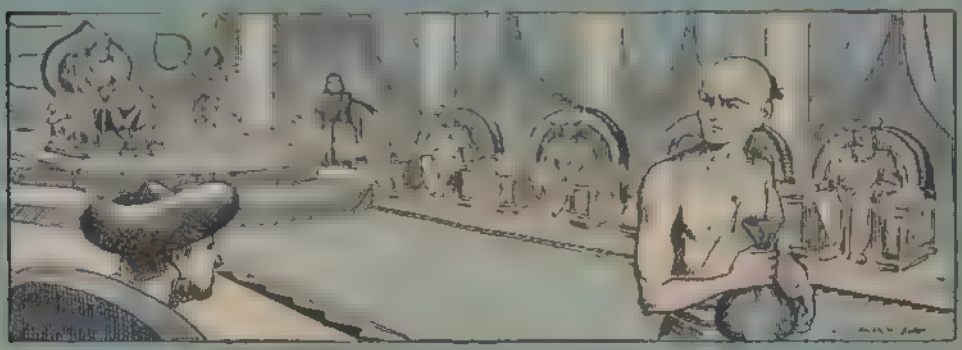

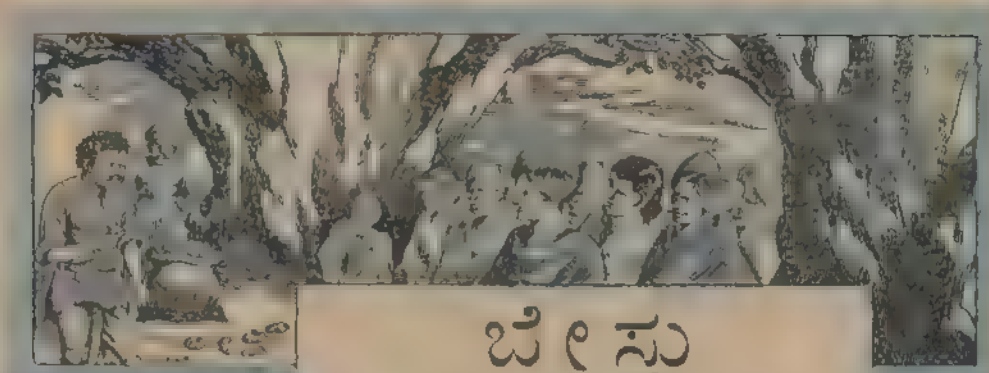

ಬೇಸ್ತು

ಒಂದಾನೊಂದು ಊರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೌತೇಕಾಯಿ ಮೂಟೆಯನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು "ಸೌತೇಕಾಯಿ ಬೇಕೇ ಸೌತೇಕಾಯಿ" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಹೊರಟಿದ್ದನಂತೆ. ಸೋಮಾರಿ ಸೋಮಯ್ಯನೊಬ್ಬನು ಎದುರಾಗಿ ಆ ಸೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿ "ಬೇರೆ ಹೊಪ್ಪಾಗಿರಾಕಿ ಈತ, ನಡಿಯಪ್ಪಾ" ಎಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಿದ. ಸೋಮಯ್ಯನಿಗೆ ಆಕ್ರೋಶ ಬಂತು.

"ನಮ್ಮ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದು ತ್ಕೋರುತ್ತೆ. ಸರಿಯಾದ ದರ ಹೇಳು. ಆ ಮೂಟೆ ಸೌತೇಕಾಯಿಯನ್ನು ತಿಂದುಮುಗಿಸ್ತೀನಿ" ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ ಸೋಮಯ್ಯ.

"ನಿನ್ನಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವರು ನಾಲ್ಕಾರು ಬಂದರೆ ಆಗ ಆ ಮಾತು" ಎಂದ ಸೆಟ್ಟಿ.

"ಪಂದ್ಯಕಟ್ಟು ಬೇಕಾದರೆ" ಎಂದ ಸೋಮಯ್ಯ. "ನೀನು ಈ ಸೌತೇಕಾಯಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದೆಯಾದರೆ ನಿನಗೆ ನಾನು ಬಾಗಿಲು ನುಗ್ಗಲಾರದಷ್ಟು ಲಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

"ಕೊಡಲಾರೆ. ಹತ್ತುರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ವಿರಲಿ" ಎಂದ ಸೋಮಾರಿ ಸೋಮಯ್ಯ.

"ನೀನು ಈ ಸೌತೇಕಾಯಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದರೆ ಆ ಮಾತು" ಎಂದ ಸೆಟ್ಟಿ.

"ಮೂಟೆ ಇಳಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೋಮಾರಿ ಸೋಮಯ್ಯ ಮೂಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಡೂಂದು ಸೌತೇಕಾಯಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯತ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಗಿಮಾಡಿದ್ದ. "ನಾನು ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದೀನೊ?" ಎಂದ ಸೆಟ್ಟಿ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ.

"ಹುಡುಗಾಟನೇನು ಬಂತು ಇದರಲ್ಲಿ. ನಿನ್ನ ಸೌತೇಕಾಯಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ಬಾಗಿಲು ನುಗ್ಗಲಾರದಷ್ಟು ಲಡ್ಡು ಕೊಡು" ಎಂದ ಸೋಮಾರಿ ಸೋಮಯ್ಯ.

"ತಿನ್ನುವುದೆಂದರೆ ಇದೆಯೋ?" ಎಂದ ಸೆಟ್ಟಿ.

"ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮಾರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು ಏನು ಹೇಳುವರೋ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ" ಎಂದ ಸೋಮಾರಿ ಸೋಮಯ್ಯ

ಆ ವೇಳೆಗೆ ಸುತ್ತ ಜನ ಸೇರಿದರು. ಆ ಕಾಯಿಗಳೆಲ್ಲ ತಿಂದುಹಾಕಿದ ಕಾಯಿಗಳೆಂದು ಜನ

ಕೆ. ರಮಾನಂದ

ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಾರದ ಸೌತೇಕಾಯಿ ಪರ್ತಕನು ತನ್ನ ಜೀಲ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಆಗ ಸೋಮಾರಿ ಸೋಮಯ್ಯ ಅಷ್ಟಹಾಕ "ಲಟ್ಟಿಸ ಮಾತೇನಾಯಿತು?" ಎಂದ.

"ಬಾಗಿಲು ನುಗ್ಗಲಾಗದ ಲಡ್ಡು ಆತಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರೂ ತಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಕಿ. ಪಂಪ್ರ ಸೋಕಿಲು ಹೋಮಿಡಕ್ಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತಾನೆ ಬಿಡು" ಎಂದರು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರು. "ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಗದು. ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬಂದೆ ಬರಬೇಕು" ಎಂದ ಸೋಮಯ್ಯ. "ಹಾಗಾದರೆ ಬಾಗಿಲು ನುಗ್ಗದ ಲಡ್ಡು ತರುತ್ತೇನೆ ಇರು" ಎಂದು ಸೌತೇಕಾಯಿ ಪರ್ತಕನು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಬೀರಾಯಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಧಾಕಿಲೋ ಒಂದು ಬೆಲ್ಲದ ಲಡ್ಡು ತಂದ. "ಇದೇನೋ ಬಾಗಿಲು ನುಗ್ಗದ ಲಡ್ಡು?" ಎಂದು ಸೋಮಾರಿ ಸೋಮಯ್ಯ ಕುಚೋದ್ಯಮಾಡಿದ.

"ಮತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ? ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದಿರು. ನುಗ್ಗಿ ಕೆಡವಿ ಪೆಂಪು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಸೌತೇಕಾಯಿ ಪರ್ತಕ.

ಎಲ್ಲರೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಪಕ್ಕದ ಹೋದರು. ಸೌತೇಕಾಯಿ ಪರ್ತಕನು ಲಡ್ಡನ್ನು ಬಾಗಿಲಿನ ಅಡಿಯಿಟ್ಟು "ನುಗ್ಗು" ಎಂದ. ಲಡ್ಡು ಕದಲಲಿಲ್ಲ.

"ನೋಡಿದೆಯೋ? ಬಾಗಿಲು ನುಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ," ಎಂದ ಸೌತೇಕಾಯಿ ಪರ್ತಕನು. ಆ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೋಮಾರಿ ಸೋಮಯ್ಯನಿಗೆ ಎನ ಲಿತ ಕೋಪವಿತ್ತು. ಸುತ್ತ ನೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ "ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ" ಎಂದರು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಸರಿ" ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಾ ಸೋಮಯ್ಯ ನುನ್ನು ಜಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಸೌತೇಕಾಯಿಪರ್ತಕನು ಅವನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. "ನೀನು ಪಂಪ್ಯಸೋಕಿತು ಹೋದೆ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಬಿಚ್ಚು" ಎಂದ.

ಸೋಮಯ್ಯನ ಆಟ ಸಾಗದಾಯಿತು. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಸೌತೇಕಾಯಿ ಪರ್ತಕನು ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ. "ಈ ದಿನ ಎಷ್ಟಾಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಡೆದ ಸೌತೇಕಾಯಿ ಪರ್ತಕ.

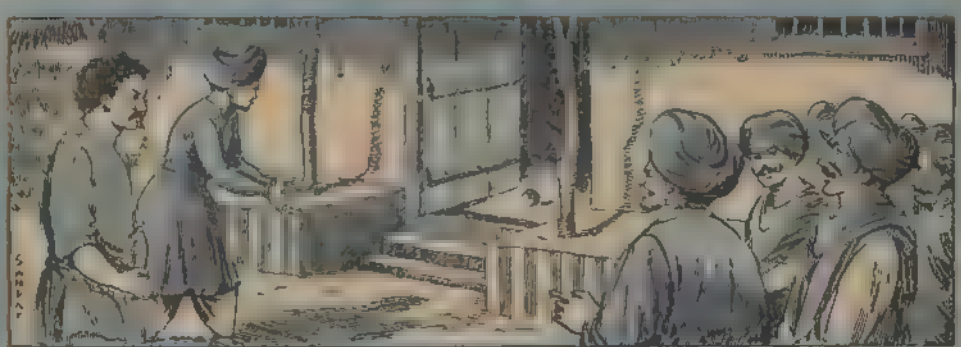

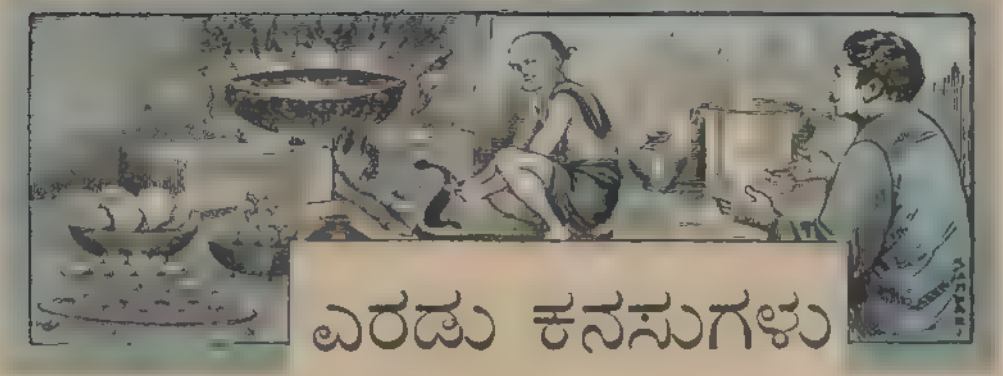

ಎರಡು ಕನಸುಗಳು

ಪೂರ್ಣಕಾಲದ [illegible] ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಪುರಾಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವರಿಂದ ಅನೇಕ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ರುಚಿಯಾದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರಂತೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಸೌಕರವನ್ನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೂ ತನ್ನ ಸೌಕರವನ್ನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರಲು ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬ ಬಂತು. ಸೌಕರನು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಯಜಮಾನನಲ್ಲಿ ಬೇಳೆ ಬೆಲ್ಲ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ. ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂಡುವ ಮೊದಲು ಯಜಮಾನನು ಬೇವಿಬೆಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ "ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಸುಗ್ಗಿಯ ಪಿಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಒಂದು ಮಿಸಾಮಿಯೂ ಹೂವೂ ತಂದಿದ್ದೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡೋಣ" ಎಂದ ಅಡಿಗೆಯಾಳು.

"ಸರಿ ಸರಿ" ಎಂದನ್ನುತ್ತಾ ಯಜಮಾನನು ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಮೂರು ಪಾಲನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದ. ಉಳಿದನಂತರ ಬಡ ಅಡಿಗೆಯಾಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಉಣ್ಣಲಿ ಎಂಬ ಗಾಬರಿ. ಆದರೂ ಜಿಲೇಬಿ ಬಹಳ ಉಳಿದುಹೋಯಿತು. ಯಜಮಾನನ ಸೌಕರನು ಜಿಲೇಬಿಯನ್ನು ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದ. "ಲೋ, ಈ ಜಿಲೇಬಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕಾಕಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಾರಿ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗೂ ಮುಂಚೆ ಬೇಡ, ತಿಂದುಬಿಡೋಣ" ಎಂದ ಯಜಮಾನ. "ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ. ರಾತ್ರಿಗೇನೇ ತಿನ್ನೋಣ" ಎಂದ ಸೌಕರ.

ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಎರಡೂ ತರದ ತಿಂಡಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಯಜಮಾನನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಹಸಿವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಜಮಾನನು ಸೌಕರನೊಂದಿಗೆ "ಲೋ ಈ ಜಿಲೇಬಿಯನ್ನು ನಾವು ಈಗಲೂ ಮುಟ್ಟಬಾರದು. ಇಂದು ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭ ದಿನವಾಗಿದ್ದು ಈ ರಾತ್ರಿ ಯಾ

ರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಕನಸಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಾನೇ ಈ ಜಿಲ್ಲೇಲಿ ಬಿಡುವಾಸ. ಸರಿಯಿಲ್ಲ!" ಎಂದ.

"ಹಾಗೆ ತಗಲಿ" ಎಂದ ಸೇಕರ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಜಿಲ್ಲೇಲಿ ಸೇಕರನ ಹಾಗೆ ಮೋಡಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿದವರ ಸಾಲ ತೆಗಗ ಬರುವಂತಹ ಮನುಷ್ಯಾಗಲ್ಲವೆಲ್ಲ. ಬಟ್ಟೆಯ ಕನಸು ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಕಳ್ಳ ತಡಬೇಡಿ ಯಸ್ಸು ತಂದು ನುಗ್ಗಬಹುದೆಂದು ಯಾರ ಮನಸಿಗೂ ಹೊಳೆಯಿಲ್ಲ. ಬಗ್ಗೆಯು ಯೋಚಿಸಿದ್ದರೂ ಆತ ಮಲಗಿ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದ.

ಬಟ್ಟೆಯ ಗೂಡಿಯಿಂದ ಕೆಲ ಬಿಡಿಕಾಸನ್ನು ಸೇಕರನ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಜಿಲ್ಲೇಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ ಕಾಣದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಕುರಿದು ತಾನೂ ಮಲಗಿಕೊಂಡ.

ಬಟ್ಟೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದಾಗ ಬಟ್ಟೆಯಾನ ಏಳೇ ಸಾಮಾನ್ಯಾಗಿ. ಮಂಗಳಾಯತೆ ಕೊಂಡಿತು. ತಕ್ಷಣ ಸೇಕರನನ್ನು ಕರೆದು "ಏನೋ, ರಾತ್ರಿ ಎಷ್ಟನ್ನು ಕನಸಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಬಾಕಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಬಂದ್ರೂ ಹಾಳು ಕನಸು" ಎಂದ ಸೇಕರ. ಬಟ್ಟೆಯಾನು ತನಾಗೆಂದ "ಸಂಗಂಬಿದ ಬಗ್ಗೆನಾದ ಕನಸು ಬಿದ್ದ ಗಳ್ಳನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ನಿನಗೆ ತಿನ್ನ ಕೊಡಲಿ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಂಧಿಸಲಾಗಿ ಕಾಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸಕ್ಕರೆಯ್ಲ ಮಾಯವಾಗಿ ಚಾಕುರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಭೆ ಕೂಡಿ ಕೂಲಂಕುಷವ್ಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಸತ್ಯ ತಿಳಿದು ಸನ್ಮಾನಿಸುವ ತೀರ್ಮಾನ. ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕನಸು ಸತ್ಯವಾಗಲಿ! ಸರಿ ಇನ್ನು ಕನಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಮರೆಯಬೇಡ!"

ನೌಕರನು ಭೀತಿಗೊಂಡವನಂತೆ ಮುಖ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡು "ಅಯ್ಯಾ, ಕಜ್ಜಾಯ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಾಳಕಾಪು ಮಾಡಿದೆಯೆ ಎಮರಾಗಿ ಬಂದು ಸಿಂಹಘರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಲೋ ಅಡಿಗಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜಿಲೇಬಿಯನ್ನು ಈಗಲೇ ತೆಗ್ಗೊಂಡು ಬಾ! ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಕೈತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಹೇಗೆ? ಬಾಯಿ ಗಪರಿಸಿದೆಯಾ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಪೀನಸ್ವಾಮಿ ಅವರಾತಾಯಿ, ತಂಬಿಳಿಲಿಂಬಿಸನ್ನು ನಾನು ಮುಟ್ಟುವಂತಿಲ್ಲ. ನನಗೂ ಯಜಮಾನರಿಗೂ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಕನಸಾದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ತನ್ನಲು ಅರ್ಹರಾಗುವರು. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಲಿಪಶುಮಾಡಬೇಡ. ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡು, ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಕಾಕಾಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣ ಅಡಿಗಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಜಿಲೇಬಿಯನ್ನು ತೆಗ್ಗೊಂಡೆಯೋ, ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೀಳಿ ತಿಂದು ಬಿಡಬೇಕೋ, ಅಂದು ಯಜಮಾನರಾದ ತಾಂಬೆಲದ ಗಣಪಯ್ಯ ಜೀವ ಭಾರಿ ಕಾಣುವ, ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿ ಒಗ್ಗಪಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಡಿಗಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಜಿಲೇಬಿಯನ್ನು ತನ್ನಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು" ಎಂದ.

ಯಜಮಾನನು ಕೋಪದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಾ "ಎಲವೋ ಮುಠ್ಠಾಳ. ಕಾಳಮ್ಮ ಆರೀತಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಎಕ್ಕದ ಕೋಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದ ನನಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇಕೆ. ಅಲ್ಲ, ನೀನಾದರೂ ಏಂಜಲಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ," ಎಂದ.

ನೌಕರನು ಸಮಾಧಾನ "ಸಮಗಡ್ಡು ತಿಳಿಯಪೆ! ನಾನು ಏನೂಗಾಗಿ ಸೂಚಿಪೆ. ನಿನ್ನ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ನಡುವೆ, ಪಂಚರಸಂಯ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ. ನಿನ್ನ ಏಸೋರಾಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಏಂಜಲಾರರು ಕುಳಿತಿರುವರು. ನನ್ನನ್ನು ರಾಜ ಭವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ." ಎಂದ. ಯಜಮಾನನು ನೌಕರನ ಯುಕ್ತಿಗೆ ಸಾಟಿ, ತಿಳಿಗೊಳಿಸಿದ. ಆಯಿಂದ ಅವನೂ ನೌಕರನೂ ಜಿಗೆ ಜಿಗೆಯಾಳಕ್ಕೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

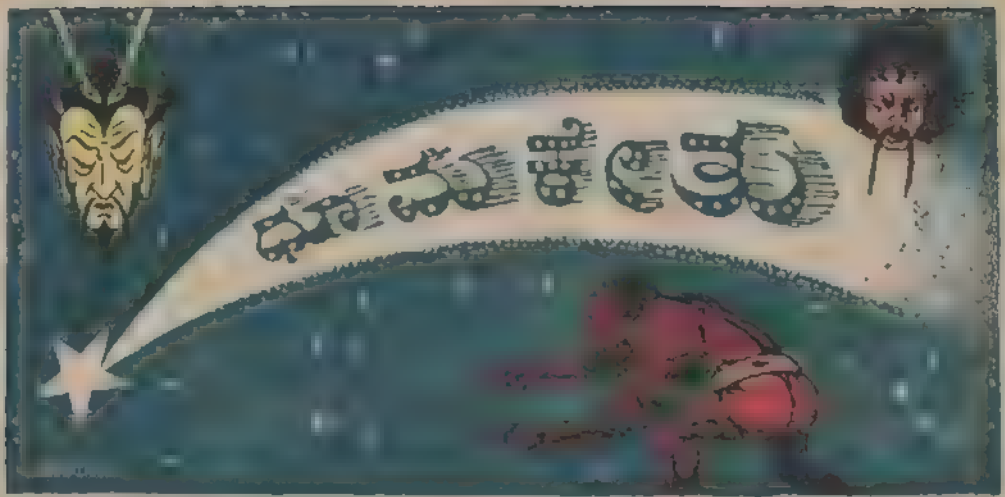

16

[ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸಮರಸೇನನು ಶಿಥಿಲ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ತನ್ನ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಬಂದನು. ಶಾಕ್ತೇಯನ ತ್ರಿಶೂಲ ಆನೆಗಳ ವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಗುರುದ್ರೋಹಿಯ ಅಸ್ತಿಪಂಜರದಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ಸಮರಸೇನನು ಅವಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೋಡಿದ. ತರುವಾಯ—]

ಸಮರಸೇನನು [illegible]
ಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ನೋ-
ಡಿದನು. ಶಿಥಿಲ ಭವನದ ಪ್ರಾಂಗಣ ಮತ್ತೆ
[illegible]
ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರೆಷ್ಟೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ
ನೂನವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಯಾರೇ ಆದರೂ
ಬಂಧಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ನಿಶ್ಚ
ವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು.

ಸಮರಸೇನನೂ ಪದ್ಮ ಮೊದಲಾದವರೂ ಎಂಥಾದು
ದಾದ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ
ಇದ್ದ ಆರು ಜನ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ
[illegible]
ಕೊಂಡು [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

ಬಿದ್ದಗೂಡಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಾಯಿತೆಂದು ತೀರ ಪತ್ತಿಕ್ಕೆಟ್ಟಾಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನ ಭುಜವನ್ನು ಸಮರಸೇನನೂ, ಅವನ ಸೈನಿಕರೂ ಏರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನಾದರೂ ಸಾಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ತಾವೂ ತಮ್ಮ ಸೈನಿಕರೂ ಬಂಧಿಗಳಾಗುವುದು ಅಸಂಭವವೆಂದು ಸಮರಸೇನ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಸಮರಸೇನ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೈನಿಕರು ಹಿಂಬಾಲಕರನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸಾಗಿದರು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಬಹಳ ಬೇಗ ಆಯಾಸಗೊಂಡರು. ಅವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ನಿಧಾನವಾದವು. ಅವರ ಉಸಿರಾಟ ಜೋರಾಯಿತು. ಅವರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಬೆವರಿನ ಹನಿಗಳು ಮೂಡಿದವು. ಅವರ ಕಾಲುಗಳು ಕಂಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅವರ ಕೈಗಳು ಸಡಿಲವಾಗಲಾರಂಭಿಸಿದವು.

ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರನ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಸಮರಸೇನ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೈನಿಕರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು ಎರಡು ಸಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು ಕಳುಹಿಸಿದ. ಈಗ ಸಮರಸೇನನ ಸೈನಿಕರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಎದ ಗೊನ ಸೇನೆಯ ಭಯಂಕರ ರಭಸ ನಾಪುಷ್ಟಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯಿತು. ಅವ ರೊಂದಿಗೆ ಸಮರಸೇನನೂ ಏನು ತಿಳ್ಳಲಾಗದೆ ಓಡಿಹೋದನು.

ಧೈರ್ಯವಿಕ್ರಮನಿಗೆ ಈಗ ಬಿಡಿಸಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದವರನ್ನು ಪೇಕ ಮಾಡಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದನು. ಸಮರ ಸೇನನು ಅಲುಗಾಡಲಾರದಂತಾದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಿಕ್ರಮನ ಭಟರೂ ಬಂದು ಸಮರಸೇನನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರು. ಕೈಗಳನ್ನು ಕೋಳಿಗಳ್ಳ ಕುಣಿಕೆಯಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು.

ಧೈರ್ಯವಿಕ್ರಮನು ನೋಡಿದ್ದೇ ತಡ, ತನ್ನ ಬಿಡಿಸಿನ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಸಮರಸೇನನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು.

ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಮರಸೇನನು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಅವನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ.

"ಹೇ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೇ, ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ಸತ್ಯ ಕ್ಕೆಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗಿನಿಂದ ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿಗೆ ಈ ದುರ್ಗತಿ ಬರುವಂತಾಯಿತು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ತ್ರಿಲೋಕವಿಜಯಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತಿಳಿಯಿಸಿ. ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಕ್ಷಮಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲಿ" ಎಂದ.

ಧೈರ್ಯವಿಕ್ರಮನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸಮರಸೇನನು ಬಿದ್ದು ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ದುರ್ಮರಣವೇ ಖಂಡಿತ

ನಾವಿಕ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯ ಕೇಳುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಮರಸೇನನ ಪರಿಚಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಅವನ ಪರಿಚಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಯಾವ ಮಾತುಕತೆಯೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಮರಸೇನನ ಮಿತ್ರ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಸೇವಕ. ಅವನ ಹೆಸರು ಶಿವದತ್ತ. ಅವನು ಸಮರಸೇನನ ಮಿತ್ರ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಸಮರಸೇನ ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಮರಸೇನನ ಪರಿಚಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಅವನ ಪರಿಚಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಯಾವ ಮಾತುಕತೆಯೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಸಮರಸೇನನ ಮೌನ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನನ್ನು ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಅತನ ಗಾಬರಿಯೇ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನನ್ನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದೊಯಿತು. ಯಾರಿಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಮರಸೇನನು ಆ ರೀತಿ ನಿರ್ಭಯನಾಗಿರುವನೆಂದು ಅತನು ಸಂಶಯಪಟ್ಟನು.

"ನಿನಗೆ ಈ ಸಂಕಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೋ" ಎಂದು ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತ. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ ತನಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವವರ ಹೆಸರನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿಯಾನೆಂಬ ಆಶೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತ.

ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಪೀಕಲಾಟವಿದ್ದುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರಸೇನನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಅವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಸಾಗಬಹುದೆಂದು ಅತನು ಊಹಿಸಿದನು.

"ನಾನೇ ಪ್ರಶೂಲ ಶಿಖರದ ಸ್ಥಳ ಅರಿಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಉತ್ತಮ. ಸ್ಥಳ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನೇನೂ ಅಪರಾಧಿಯಲ್ಲ" ಎಂದು ಕೆಂಡವನ್ನು ಸಮರಸೇನ.

ಈ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ತ್ರಿಶೂಲ ಶಿಖರ ಶಿಥಿಲನಗರದಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳ ವನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಂದು ಶಿವದತ್ತ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಹಾಗೂ ಆ ಗುಟ್ಟನ್ನು ತಾನು ತನ್ನ ಧಣಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಈ ಸಮರಸೇನನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

"ತ್ರಿಶೂಲ ವಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೀನು ಕೇಳಿರುವೆಯೆಂಬ ಸಂಗತಿ ನಾನು

ನುಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸನ್ನಿವೇಶ ಕೊಡಿ" ಎಂದ ಸಮರಸೇನ. ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಗಡಗಡ ನಡುಗಿ ಸನ್ನ ಚತುರ್ನೇತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು, ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕನಸು ಅನೇಕ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಸೆ-ಕಾರಿ ಕೊಂಡ.

ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ಬೇಕಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಆಗ ಸಮರಸೇನ ಏಕೋ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ "ನಿಲ್ಲಿ, ನಿಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರಾಮ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸೊಂಪಾದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಈಗ ಬಂದಿರುವಂತೆ ಆದರೆ ಎಂದು ಮಧ್ಯೆ-ಮಧ್ಯೆ ಎಂದು ಕನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಮರಸೇನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಸಮರಸೇನನ್ನು ಎದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು! ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಕೊಂಡವನು ಉಟ್ಟಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಬಿಡಬಹುದು ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯು ಅವನಿಗೆ ಬಂದಿತು.

ಒಂದುವೇಳೆ ಮಿತ್ರನ ಅಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಅಜೇಯನಾದ ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ತನ್ನ ವ್ಯಾಘ್ರಮಂಡಲವನ್ನೇ ಧೂಳೀ ದೂಸರ ಮಾಡಬಹುದು!

"ನಿಲ್ಲಿ, ಸಮರಸೇನರೇ. ಈಗಲಾದರೂ ಸಾಯಬ್ಬರೂ ರಾಜಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೂ ನಿಮಗೂ ಕ್ಷೇಮಕರವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ವಿರಾಮವಾಗಿ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಈಗ ನಾವಿಲ್ಲಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಅವಶ್ಯಕ" ಎಂದ. ಮತ್ತೆ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಸನ್ನೆಯಂತೆ, ಅವನ ಕಡೆಯವರು ಸಮರಸೇನನನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು.

ತರುವಾಯ ನಿರಾಯುಧನಾದ ಸಮರಸೇನನನ್ನು ಸಂಗಡಿಕರೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನೂ ಅವನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಿಂಚಿದರು. ಮಿಲೋನ್ಮತ್ತನವರಿಗೆ ದೂರವಲ್ಲಿ ವಿಮಾನವನ್ನು ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಭುಜದ ಅರಚಾಟ, ಆಕ್ರಂದನಗಳು ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಧೂರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ಬಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಪಾಟಲೀ ಪುರದಲ್ಲಿ ಸೋಮಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೇಸರಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಕೇಸರಿ ಅಸಾಧಾರಣ ರೂಪವಂತನು. ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ವಿವಾಹ ವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಂಟಾಯಿತು.

ಆದರೆ ತನಗೆ ಅನುರೂಪಳಾದ ಯುವತಿ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಬಡತನ ಕಾರಣ ಕೇಸರಿ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದೇ ಮನೆಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟನು.

ಕೇಸರಿ ಅನೇಕ ದಿವಸ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ನರ್ಮದಾ ನದಿತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದ. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯಾತ್ರೆಯೋ ಏನೋ ಸಮವೆಯ ಗುಂಪು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು.

ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೇಸರಿಯ ಅಂದಚೆಂದಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನ ಬಳಿಸಾರಿ "ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಬಹಳ ಮುಪ್ಪಿನವನಾದೆ. ದಯಮಾಡಿ ನನಗೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಾರದೆ?" ಎಂದು ದೀನನಾಗಿ ಕೇಳಿದ. "ಹೇಳಿ, ನಿಮ್ಮಂಥ ಮುದುಕರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆನಿಸಿದೆ" ಎಂದ ಕೇಸರಿ.

"ನನಗೆ ಈ ಒಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಡುವವನಾಗುವೆ" ಎಂದ ಆ ಮುದಿಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

"ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು?" ಎಂದ ಕೇಸರಿ.

"ನರ್ಮದಾ ನದಿಗೆ ಸನಿಯದಲ್ಲೇ ರತ್ನದತ್ತ ನೆಂಬ ವಿಪ್ರನಿರುವನು. ಆತನಿಗೆ ರೂಪವತಿ ಎಂಬ ಮಗಳಿರುವಳು. ಲಾವಣ್ಯವತಿ. ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದೆನು. ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು, ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿಯೋ ಅವನನ್ನು ಕರೆದು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರತ್ನದತ್ತನು ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಹುಮಟ ಒಪ್ಪಲಾರ. ಅವರಿಂದ ಸೀನು ಸಮ್ಮತಿಗೆ ಬಂಧರೆ ನನ್ನ ಮಗನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಮಾವನೆಂದಾಗಲಿ

ಮಾಲಿನೀ ಮಾಧವಯ್ಯ

ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ನೀನೇ ತಾಳಿಕಟ್ಟು. ಸುಮಂಗಲಿಯಾದ ನಿನ್ನ ಮಾರಿ ನೋಡಿ ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಮಾವನಿಗೆ ಸಾಯಿ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನು. ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

ಆ ಮುದುಕನ ಧೂರ್ತತೆಗೆ ಕೇಸರಿ ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ತನಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಗಾಗಿ ಮುದುಕನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಲೇ ಬೇಕಾ ಯಿತು. ಕೇಸರಿಯೂ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಸೀರೆ ಸವಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ಸೂಳೆ ವಣಿಗಿತ್ತಿಯ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೇಸರಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳಿ ಗಾಗಿ ನದಿಯಬಳಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇಸರಿಯನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡ. ತಾನೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಆ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿ ಮಾತನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಒಳಗೆಂತಲೂ, ಆಗ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದೆಂತಲೂ ಕೇಸರಿ ತುಂಬಾ ಕನಿಕರ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

"ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೇ?" ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸ ಅನುಮಾನಿಸಿದ.

"ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಿದಾತನೆಂಬ ಹೆಸರಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮುದುಕನಾದರೂ ಸಹ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೆ?" ಎಂದ ಕೇಸರಿ.

"ಸರಿ, ಹೋಗಿಬಾ. ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಸಂಧತೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಬಿಡೆನೇ" ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ.

ಕೇಸರಿ ಸುಮಂಗಲನಾದ. ವಿವಾಹ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿ ವಧೂವರರನ್ನು ಕೊಟಡಿಯೊಳಗೆ ಕೂಡಿಹಾಕಿದರು. ಕೇಸರಿ ರೂಪವತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಸೂಳೆಗೆ ಕನಿಕರವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಸುಂದರನು ತನ್ನ ಗಂಡನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಆನಂದಚಿತ್ತಳಾಗಿದ್ದಳಾದರೂ, ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂತಸಪಡಲಾಗಲಿ, ಆಕೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದಳು.

ರೂಪವತಿ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಳೆಂದು ಖಾತ್ರಿ, ಕೇಸರಿ ಬಿಲ್ಲಿನ ಕೊಕ್ಕಣಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ಬಾಗಿಲವಾಡದ ರಾಕ್ಷಸನಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರ ಟನು. ಕಳ್ಳ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೂಪವತಿಯೂ

ಒಡನೇ ಎದ್ದು ಸೀಲು ಕುಸುಕೆಕೆಯಿಕೊಂಡು ಕೇಸರಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು.

ಕೇಸರಿ ಸವಿತೀರಕ್ಕೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಹಾಜರಿದ್ದ.

"ಯಿಪಕಸೀ, ಛಲೆ! ಆಣಿವ ಸವಾಸ್ನ ಕೆಸಿ ಕೊಂಯೆ. ಇಷ್ಟು ಪ್ರಕಂಸಾವ ಸನ್ನಸ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ತುಂಬಾ ಪಾಪಿಯಾವ ನಾನು ಪವಿತ್ರ ನಾಗುವೆನು ಬಾ" ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ರೂಪವತಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು "ಅಯ್ಯೋ, ಅವರು ನನ್ನವರು. ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು" ಎಂದಳು.

"ನನಗೆ ಪಸಾವಾಗಲಿ. ನಾನು ಈಗಸ್ನು ತಿನ್ನುವೆನು. ಸನ್ನಿಧಾನಮಾಡೊಂತ ಪೋಗಂದೆ!" ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸ ಅವಳನ್ನು ಕೇದಿದ.

"ಹಸಿವಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ತಿಂದು ಆತನನ್ನು ಬಿಡಿ. ಅವರನ್ನು ತಿಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಹಂತೆ ಮಾಡುವೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು?" ಎಂದಳು ರೂಪವತಿ.

"ತಿರುಪೆ ಬೇಡು" ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ.

"ಅನಾಥ ನಾದ ನನಗೆ ಯಾರು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವರು?" ಎಂದಳು ರೂಪವತಿ.

"ನೀನು ಕೇಳಿದರೆ ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡದವನು ತಲೆ ಹೊವೆದು ಸಾಯುವನು. ಸರಿಯೇ? ಇನ್ನು ಹೊರಡು" ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ.

"ಸಾಗಿಸ್ಥ ನಾಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ನನಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು" ಎಂದಳು ರೂಪವತಿ.

ಆಕೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆನಂದವಾಯಿತು. "ಇಗೋ

ನಿನ್ನಪತಿ. ಆತನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪತಿವ್ರತೆ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಬಹುಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಿ" ಎಂದು ಹರಸಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದ ರಾಕ್ಷಸ.

ತೊಷನಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೇಸರಿ ಹರ್ಷಗೊಂಡನು. ಆಗಲೂ ಆತನು ಆಕೆಗೆ ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿವಸ ಬೇಗ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಡೆಯವರು ಸಹಿತ ಸೊಂಯಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

ಕೃತಘ್ನನಾದ ಮುನಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಡೆ ದಾಟಿಬೇಕೆಂಬ ಸೆಳವು ಹೂಡಿದ. ಕೇಸರಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬೇಕೆ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಘರಣಿಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಡೆಯವರ ಸೈನ್ಯ ಬಂದು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಸಿದ. ಬಳ್ಳಂದು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಸರಿಯೊಬ್ಬನೇ ಹತ್ತುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ.

ಆ ದೋಣಿ ನಡೆಸುವ ಅಂಬಿಗನಿಗೆ ಅಪಾರ ಧನ ಕೊಟ್ಟು ನದಿ ನಡುವೆ ದೋಣಿಯನ್ನು ಮುಳುಗಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಎರಡು ದೋಣಿಗಳೂ ಹೊರಟುವು.

ಹೊಳಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಳಿದಳು ತಲುಪಿತು. ಕೇಸರಿ ಹತ್ತಿದ್ದ ದೋಣಿ ನಡುನದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿತು. ಅಂಬಿಗನು ಆಯುಧವನ್ನು ಸಹಾಸಿಗ ತಂದು ಉಡಿಕೊಂಡು ಪಡಸನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಪ್ರಾಣಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದ. ಕೇಸರಿಯಿದ್ದ ದೋಣಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ದುಷ್ಟರ ಕುಕೃತ್ಯದಿಂದ ಕೇಸರಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಿಂದ ತೀವ್ರವನ್ನು ತಲುಪಿದ.

ಪ್ರಾಣಸ್ಥಳಲ್ಲಾ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟ ಅತನಿಗೆ ಗಾಯ ಗಳಾದವು. ಸ್ವಪ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನಗೆ ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹವನ್ನಂತಲೂ ತೊಷನಲೋಚನೆಯನ್ನು ಅಗಲಿರ ಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂಬ ವ್ಯಸನವೇ ಅತನನ್ನು ಬಾಧಿಸ ತೊಡಗಿತು.

ಸುಮಾರು ಗುಂಜಾಯಿಗೆ ನಡೆಯನ್ನು ವಾಸ ಕಾಲು ನುಗೆಯುವ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದ ತೊಷನಲೋಚನೆ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಹುಡುಕಾಡಿದಳು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಚಿಂತಾ ಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಕಾಣದು

ತ್ತಿಲ್ಲವೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, "ನನ್ನ ಪತಿ ತಾನೆ! ಇನ್ನೊಂದು ಬಟ್ಟೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದು" ಎಂದು ಸುಮುಖಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಕಂದಮ್ಮನನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು.

ಮಾನವತಿಗೆ ಅವಮಾನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಕೋಪವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಪರಪ್ರೇಮವು ಪೋಷಿಸಲರ್ಹವಲ್ಲವೆಂಬ ಅರಿವಿತ್ತು.

"ಸರಿ! ಈಗ ನನ್ನದೇ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ರಾಜರನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಬಳಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದಳು. ಸುಮುಖಿಯನ್ನು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ರಾಜ್ಞಿಯ ಮನಗುವುದೆಂದು ಸುಮುಖಿಯು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ತಕ್ಷಣವೇ ಮಾನವತಿಯನ್ನು ಬೇಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಶಯವು ಸುಳಿಗೆ ಕಳಚಿಬಿದ್ದಿತು. ಕನ್ನ ಮಾರ ಮನ.

ರೂಪವತಿ ತಿರುಮಲಯ್ಯನು ತನ್ನ ಅಂಗಾಗಿ ಮಂತ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು. ಅತಿಥಿಯು ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಭೂಪ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡಿದ್ದ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಯಿತು ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯೇ ಎಂದು ಮಂಜಾ ಫುಲಗೊಂಡಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜೀವನಯಾತ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪಾಯಿಸಿದ ಪಾಠವಾಗಿ ಕೇಸರಿ ರೂಪವಂಗಾವು ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಬಂದೆ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದ ತಾನು ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದೆನೆಂಬ ಕಾರಣ ಸಾಗುವುದು ರೂಪವತಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ಆಗ ರೂಪವತಿಯು ಅವಳಿಗೆ ಹೊಸದೊಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತಿಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕನ್ನ ಮಾರ ಮನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು. ಕೇಸರಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಬಳಸಿದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತರುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಕೇಸರಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಬಳಸಿದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಂಡು ರೂಪವತಿಯು ತಾನೂ ಅಂತಹುದ್ದೇ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಕೇಸರಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಬಳಸಿದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಂಡು ರೂಪವತಿಯು ತಾನೂ ಅಂತಹುದ್ದೇ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಕೊಂತ ನಿನ ಮಾನವ ಮನಸಾಯಿತ್ತು. ಕೇಸರಿ ರೂಪವಂಗಾವುನಿಗೆ ಕಾಟಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಅಂದು ಸಂಜೆ ತೊಂಬತ್ತಾಗಿ ಅವರು ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು.

ಸಂತೋಷವು ಮುಂದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಿಸ್ಕೇನು ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದು" ಅವನು ಸಂಗ ಮಂಜಾಲಿತ ನಾಗಲು ರಾಜನು ಬೇಕಾಯಿತು.

ಮಂತ್ರಿಯ ಯುಕ್ತಿ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಕ್ಬರನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದನು. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಸಂತೋಷ ಭೋಗಾಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲಸ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆಯಿತು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೋಮಾರಿಗಳಾದರು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಜೀವನವು ಕಷ್ಟಕರವಾಯಿತು.

ಸುಲ್ತಾನನಬಳಿ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿಬೀರಬಲ್ ಸುಲ್ತಾನನಿಂದ ಅನೇಕ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಕೆಲವರು ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀರಬಲ್‌ನನ್ನು ಕಂಡು ಸುಲ್ತಾನನಿಂದ ಬೀರಬಲ್‌ನನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಸಂಚು ಹೂಡಿದರು.

ಆ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಲು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದನು. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋದನು. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಮನೆಯ ಕಡೆ ಕಾಲು ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಗೂಬೆಗಳ ಆರ್ತನಾದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರಿ ಕಿವಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ, ಅತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದನು.

"ಅದನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಿ?" ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಿತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ. "ಗೂಬೆಗಳನ್ನು ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿವೆ! ಅದನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

"ನಿನಗೆ ಗೂಬೆಗಳ ಭಾಷೆ ಬರುವುದೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸುಲ್ತಾನ. "ಹೂಂ, ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಸುತ್ತಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದನಂತರ "ಸಾಕಪ್ಪ ಸಾಕು. ಇನ್ನು ಇವುಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಲಾರೆ. ಕವಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಸ ಸುರಿದ ಹಾಗಿದೆ! ನಡೆಯಿರಿ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದ.

"ಇವು ಏನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವೇನು?" ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಸುಲ್ತಾನ.

"ಅಯ್ಯೋ, ಅದೇಕೆ ಕೇಳುವಿರಿ ಬಿಡಿ. ತಿಳಿಗೇಡಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು. ತಮ್ಮಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ" ಉದಾ

ಆರ್. ಕಮಲಾಕ್ಷಿ

ಶೀನನಾಗಿ ನುಡಿದ ಮಂತ್ರಿ. "ಅವು ಆಡುತ್ತಿರುವ ತಿಳಿಗೇಡಿ ಮಾತುಗಳು ನನಗೂ ತಿಳಿಸಬಾರದೇಕೆ?" ಎಂದ ಸುಲ್ತಾನ.

"ನಾನೇ ಕೇಳಲಾಗದಂತಹ ಕರ್ಣಕಠೋರವಾದ ಆಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ನೀವು ಏಟಿಸಬಾರದು ಪ್ರಭೂ" ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

"ಆಷ್ಟು ಕೀಳು ಮಟ್ಟದ ಮಾತುಗಾರನಾದರೆ ಆ ಗೂಗಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸೋಣ. ಅವು ಆಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸು" ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿದ ಸುಲ್ತಾನ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಕೇಳಿ. ಆ ಗೂಬೆಗಳು ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಮಾನವನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಗಂಡುಗೂಬೆಯು ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಳುತ್ತಿವೆ. ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಕಂಟಕವಿದ್ದ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಕೊಡಬೇಕಂತೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಏಳೂರು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇನು ಎಂದು ಹೆಣ್ಣುಗೂಬೆಯ ತಾಯಿ. ಏಳೂರು ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಗ್ರಾಮಗಳು ನಿನಗೆ ಸಿಗುವುದೆಂದು ಪ್ರತಿಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಂಡು ಗೂಬೆಯ ತಾಯಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಗೂಬೆಯ ತಾಯಿ ಹೇಳಿತು. ಸುಲ್ತಾನರ ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆ ಏನಿದೆ ಎಂದು" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದ ಮಂತ್ರಿ.

ಸುಲ್ತಾನನು ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿ ಈ ಗಾಯಕಾರಾಯನು ಸುಲ್ತಾನನ ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಇಬ್ಬರು ಬೀಳಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಮಂತ್ರಿ ಮಹಾಶಯನನ್ನು ಕುರಿತು "ಇಂತಹ ಅಯೋಗ್ಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಗೂಗೆಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸಬೇಕು, ಮಹಾಪ್ರಭೂ" ಎಂದ.

"ಅವನ್ನು ದಂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿರುವೆವು. ಆ ಗಂಡು ಗೂಬೆಗೆ ಸಮ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಹಾರಿಸಿದ ಸಿಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದ ಸುಲ್ತಾನ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನದಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾದುವು. ಸುಖಲಾಲಸೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ರಾಜ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದನು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳು ನೆಲೆಸಿದವು.

ಆಪ್ತಿಯಿಚ್ಛಾಗ

ಉಳಿದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಮನೆಯ ಗ್ರಾಮದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂಡಲ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗಾಗಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದನು. ಅವನು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಜನರು ಸೇರಿದರು. ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕೂಗಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ಕೆಲವು ಸಮಯದ ನಂತರ ಗಂಡನು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ "ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾಣದೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಗೆ ಹಾಕಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದಳು. ಗಂಡನು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೊತೆ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ಒಂದು ಜೊತೆ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ತಂದನು ಸಾಕಾಗಿತ್ತೆ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಕಾರಣವನ್ನಿತ್ತರು ತೊಗಲು ಸಿಂತರು. "ನಾನು ಸಾಯಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಾದರೂ ಬೇಡವೆನ್ನಿಸಿತೆ?" ಎಂದು ತಂದೆ ಕೇಳಿದ. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು 'ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ' ಎಂದು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಗಂಡನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟನು. ಮನೆಗೆ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಂದ ನಂತರ ಸಹೋದರರೂ ಸೇರಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಂದೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಸಾವು ಬಂದೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಗಳ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಅಗಲುವಂತಿಲ್ಲದಿದ್ದರು. ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಗಲದ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಗಲದ ಸಾಗಿ ಒಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದುಕಿದರು. ಸಾವಿನಿಂದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಂದಾಗ ಸಾಯಿಸಿ

ಅವನ್ನು ಕಂಡ ಉಳಿದ ಸಹೋದರರು ಅಸೂಯೆಗೊಂಡರು. "ನೋಡಿದಿರಾ, ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕಿರಿಯನೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನ ಹೆಚ್ಚು. ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಒಗದವನಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮಗೆ ಕದಿರು, ಸಗಣಿ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡರು ಆ ಹುಡುಗರು.

"ಛೇ, ಅದೇತರ ಮಾತು. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಪ್ರಕಾರ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡೆವು. ನೀನೇಲ್ಲೂ ಹೋಗಿ ನಿಂತ ತರುವಾಯ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆ. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ತಪ್ಪೆನ್ನಲು ಬಹುಸನ್ನ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅನಾಸ್ಥೆ ಹಾಗಿರಲಿ. ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕೆನು ಮಾಡಬಹುದು" ಎಂದು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕ.

"ಅಪ್ಪನ ತಗಣು. ಈ ವಿಷಯವು ಸ್ಥಾಯಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಬಗೆ ಇರಲಿಬೇಕು" ಎಂದರು ಅಣ್ಣಂದಿರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಕಿರಿಯ ಮಗನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಉಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರು.

ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಯಾದಮೇಲೆ "ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಇದ್ದ ಆಸ್ತಿ ಏನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳು, ಪಶುಗಳು, ದವಸಧಾನ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರವೂ, ಒಂದಷ್ಟು ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರವೂ ಇತ್ತು," ಎಂದು ಗೌಡನ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳಿದರು.

"ಅವುಗಳನ್ನೇ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿಮಗೆ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ದವಸಧಾನ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರ ಹಿರಿಯವನದು. ಪಶುಸಂಪತ್ತು ಎರಡನೆಯವನದು; ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳು ಮೂರನೆಯವನಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಕಿರಿಯ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಹೋಗಿ." ಎಂದನು.

ಈ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂವರು ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಮತ್ತು ಆನಂದವಾಯಿತು. ಸಮಾಧಾನವೂ ಆಯಿತು. ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಕಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ, ತಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಂತಿರಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆಂದರು.

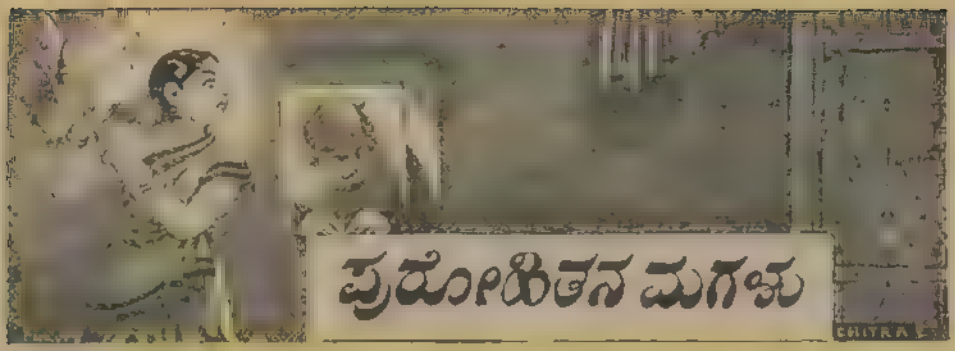

ಬಂದೊದಗಿದ್ದು ಒಬ್ಬ ಪುರೋಹಿತನಿಗೆ. ಆತನಿಗೆ ನಾಗವೇಣಿ ಎಂಬ ಮಗಳು. ಆಕೆ ತುಂಬಾ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ. ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನದಂತೆ ಆತನ ಪತ್ನಿಯೂ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟಿದ್ದಳು. ಹೋಗಿ ಸಾಯಂಕಾಲವಾದರೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವಾದ ನಂತರ ನಾಗವೇಣಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡಿಲು ಬಾವಿಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋದಳು. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಹುಡುಗಿಯ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ಗಾಬರಿ ಪಡದೆ ನಂತರ ಸ್ನಾನಗೈದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಿಲುವು ಕಳ್ಳೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು.

ಮತ್ತೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಾದ ನಂತರ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಸುಸಂಯಮದಿಂದ ಬಂದು ತಿರಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿ "ಅಕ್ಕಾ" ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ತಪ್ಪ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾಗವೇಣಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯದಿರುವಂತೆ ಅವನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದನು. ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟುವುದು ಕೇಳಿದಾಗ ನಾಗವೇಣಿ "ಬಾಗಿಲನ ಅಗಲಿ ಬಿಸ್ಸಿಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಸುಗ್ಗಿ ಆಗಲಿ ತೆಗೆದು ಬಿಡು" ಎಂದಳು. ತಪ್ಪ ಯುಕ್ತ ಫಲಿಸಿತೆಂದು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಕಳ್ಳನು ಕಡ್ಡಾಯವಿದ್ದ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾಗವೇಣಿ ಕೊಡಲಿ ಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಕಳ್ಳನು ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ತೂರಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಕಚಕ್ ಎಂದು ಹೊಡೆದಳು.

ನಂತರ ನಾಗವೇಣಿ ಕಳ್ಳನ ಮುಂಡವನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ, ರುಂಡಮುಂಡ ಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಬೀಳಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಗಿದಳು. ಅನಂತರ ಅವನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ನಂತರವಾಯಿ ಕಳ್ಳನ ಸಹಾಯಕರು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದರು. ನಾಗವೇಣಿ "ಯಾರದು" ಎಂದು ಸಂಯಮದಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದಳು.

"ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತೇ" ಎಂದು ಅವರು ಮೆಲುವಾಯಿಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರು. "ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೆ ಸೂಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ನಾಗವೇಣಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು.

ಎಂ. ಹರಿಹರಪ್ಪ

ಕಳ್ಳರು ನಾಗವೇಣಿಯ ಸ್ವರವನ್ನು ಗುರುತಿಸದಾದರು. ಅವರು ಕಕ್ಕಪ ಕಿಟಕಿಯಬಳಿಗೆ ಬರಲು ನಾಗವೇಣಿ ಅವರಿಗೆ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟಳು.

"ಇನ್ನು ಹೋಗೋಣ ಬಾ" ಎಂದರು ಕಳ್ಳರು. "ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ ನಿನ್ನ ಓಂದೆಯೇ ಬಂಯಿಬಿಡ್ತೀನೆ. ನಿನ್ನ ಹೋಗುತ್ತಿರಿ" ಎಂದಳು ನಾಗವೇಣಿ. ಕಳ್ಳರು ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲದೆ ಕಂಬಿಕಿತ್ತರು.

ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾವನಂತರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬಂದರು. ನಾಗವೇಣಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಬದಲು ಅವರೂ ಅಳಿಯ ಕಳ್ಳರು ಇಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಹೇಳಿ ಹಬೆಹಾಕಿಸುವರೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು.

ಕಳ್ಳರು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಮಾಳಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಸೇರಿ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಆದ ಅವಮಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದರು. "ಇವಳ್ನಾ ಆ ಧೈರ್ಯವಂತನ ಮಗಳು ಕಾರುಭಾರು. ಅವಳಿಗೆ ಬೆ ದ್ದ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಸಂತ ತೊಟ್ಟರು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಅವರು ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಪೋಷಾಕುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಹುಚ್ಚಾಸೆಯ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಸಿ, ಪುರೋಹಿತನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು.

"ಏನು ಪುರೋಹಿತರೇ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲ ಮದುವೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದ ಹುಡುಗಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕಳ್ಳರು ನಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಹೋದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮದುವೆಯ ಖರ್ಚು ಸಹ ನಮಗಿರಲಿ" ಎಂದರು ಕಳ್ಳರು.

ಖರ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಮಗಳ ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಸಂತೋಷವೇ. ಬೇಗನೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದ್ದು ಕಳ್ಳರು ಹುಡುಗಿಯಮೇಲೆ ಸೇಗು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಚುಮಾಡಿ ಮಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗೆ ನಾಗವಾಕಿಸಲು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸೋಗು ತಂದೆಗೆ. ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧ ಅವಶ್ಯವಾದುದು ಕಾಣಿಸಿಯಿಸಿದಂತೆ ಕೂಡಲೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟನು.

ನಾಗವೇಣಿ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ "ಅಪ್ಪಾ. ನೀವು ಇವರ ಕಡೆ ಸೂಚನೆ ಸಿಲ್ಲೆ ಬಂಯಿಬ

ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ಕೋರುವೆನು" ಎಂದು. ತಂದೆ ಪ್ರೀತಿಯ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಗದರಿಕೊಂಡರು.

"ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಡ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಬೇರು ಮಾಡುವ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀಯ?" ಎಂದರು.

ಅವರು ಮುಖಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗಾಬರಿಯಾಗುವಂತಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. "ನಾನೇನು ಈಗಲೇ ಹೊರಗೆ ಬಾ. ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಕಳೆದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುತ್ತಿನ "ಅಪ್ಪಾ, ನನಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯವೂ ಆಗಬಾರದು. ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಗೋಗರೆದ.

"ಸರಿ. ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಅವಳು ಓಡಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಸಂಚು ಮಾಡಿರುವ ಜನಾರ್ದನ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಬೇಗಾಗುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು ಕ್ಷಮಾ.

ಕ್ಷಮಾ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಕರೆದರು. ನಾಗವೇಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮುತ್ತಿನ ತುಂಬಾ ಸಡಗರದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ನಾಗವೇಣಿ "ಅಬ್ಬಾ, ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ಕೆಟ್ಟ" ಎಂದಳು.

"ಹೂಂ. ನೀನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೊಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದ

ಹುಚ್ಚಪ್ಪ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು "ಒ, ನೀವು ನನ್ನ ಬಯಸಿದಾಕ್ಷಣವೇ. ಕೊಂಚ ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಸಿಲ್ಕು ಹಾಗೆ ಸುತ್ತಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ" ಎಂದಳು. "ಒಬೋಗಬಹ್ಮ! ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ನನ್ನ ಉಪಾಯ" ಎಂದ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ.

"ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಅನುಮಾನವಾದರೆ ನನ್ನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ಬಿಗಿದು ಈಕಡೆಯ ಮೂಲಕ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಜಗ್ಗಿರಿ. ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರಂತೆ" ಎಂದಳು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿಸಿದಳು. ಅವನು ನಾಗವೇಣಿಯ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ಬಿಗಿದು, ಈ ಕಡೆಯ ಮೂಲಕ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿದನು. ನಾಗವೇಣಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಒಂದು ಕುರಿಯ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದಳು.

ಕುರಿ ಹುಲ್ಲುಮೇಯುತ್ತಾ ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಾಡಲು ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಗ್ಗ ಜಗ್ಗಿದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದ. ಕುರಿ "ಮ್ಯಾ, ಮ್ಯಾ" ಎಂದು ಕೂಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. "ಉಷ್, ಸುಮ್ಮಿರು. ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಕುರಿಯಂತೆ ಕೂಗುವೆ? ಅವರು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸಪ ಬಡಿಯುವರು" ಎಂದ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ.

ಆದರೆ ಕುರಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗುತಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಡಿ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ ಕುರಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದು "ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕುರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಳಪ್ಪೋ" ಎಂದು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಕುರಿಯ ಕಿರಿಚಾಟ, ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ಗೋಳಾಟ ಕೇಳಿ ಕಳ್ಳರು ಬಿಲದಿಂದ ಬಿಟ್ಟೆದ್ದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರು. ಹುಚ್ಚಪ್ಪನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಗೋಣಿ ನಾಗವೇಣಿ ಪರಾರಿಯಾದಳೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅಕೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ತಕ್ಷಣ ಅವರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನೇರಿ ಹೊರಟರು.

ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದ ನಾಗವೇಣಿ ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸಿನ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಮರವೊಂದು ತೊಡ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅವಿತುಕೊಂಡಳು. ಸುರಕ್ಷಿತವಷ್ಟೇ ಕಳ್ಳರು ಬಂದರು. ಅವರಿಗೆ

ನಾಗವೇಣಿಯು ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ಲೊಪ್ಪನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮರದ ತೊಕ್ಕೆ ಯೊಳಕ್ಕೆ ತೂರಿಸಿದನು. ಕಳ್ಳನು ನೋಡಿ ನಾಗವೇಣಿಯ ಭುಜಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಅವರಿ ಬ್ಬರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆಳೆಯುವಾಗ ತನ್ನ ಎಡ ಮುಂಗೈ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೆ ರಕ್ತದ ಕಲೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕಳ್ಳನು ತೊಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಣ ಇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ಕಳ್ಳರು ಬಹಳಮೂರ ಹೋದಮೇಲೆ ನಾಗವೇಣಿ ತೊಕ್ಕೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ರಾಜನಾಗಿ ನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಆಕೆಗೆ ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಗೊರಸಿನ ಫಟ್ಟಿ ತೋರಿಸಿತು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹುಲ್ಲಿನ ಗಾಡಿ ಅತ್ತಕಡೆ ಬಂದಿತು.

"ಅಕ್ಕಾ, ಅಕ್ಕಾ, ಕಳ್ಳರು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಡ ಲಾರೆಯಾ?" ಎಂದು ಗಾಡಿಯವನನ್ನು ಅಂಗ ಲಾಚಿದಳು. ಅವನು ನಾಗವೇಣಿಯನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಮಾಡಿ ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ ಹಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಕಳ್ಳರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಗಾಡಿಯವನನ್ನು ತಡೆದು "ಏಯ್, ಇತ್ತಕಡೆ ಯಾರಾದರೂ ಮನುಷ್ಯರು ಬಂದಳೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. "ಏನು, ಮನುಷ್ಯರೇ? ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ" ಎಂದಗಾಡಿಯವನು ಶಾಂತವಾಗಿ.

ಸಂಚಯು ನಿರಾಕೆಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಸಾಲ್ಕಿಯಬಾರಿ ಚುಚ್ಚಿ ನೋಡಿದ. ನಾಗವೇಣಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ಒಂದು

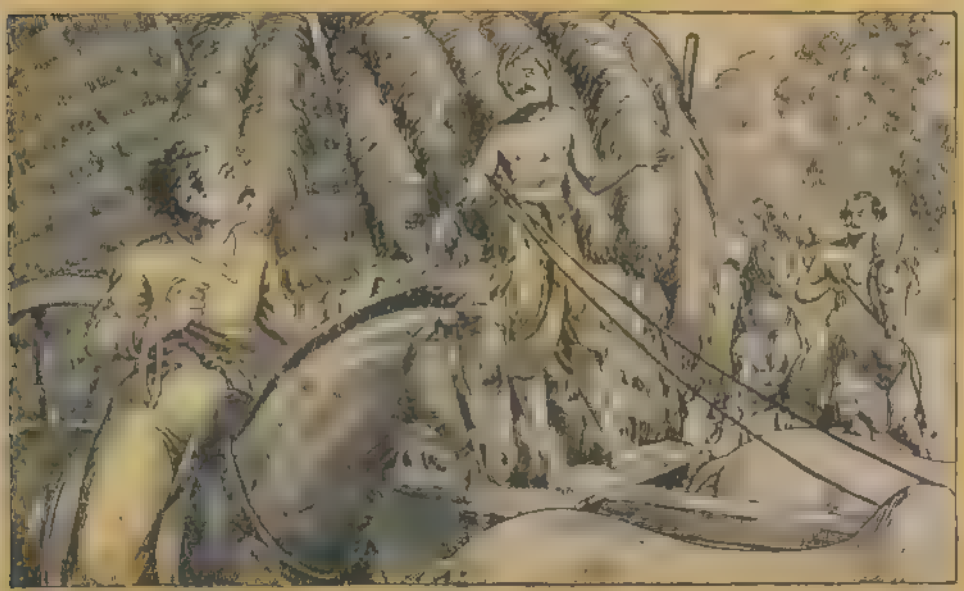

ಸಾರಿ ಕತ್ತಿತಾಕಿ ರಕ್ತ ಸುರಿಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಹಿಂದೆ ಒರೆಸಿಬಳು. ಕತ್ತಿಯಮೇಲೆ ರಕ್ತವು ಚಿಮ್ಮಿ ಬಿಳಿ ವಸ್ತ್ರವು ಕೆಂಪಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕಳ್ಳರು ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

ನಾಗವೇಣಿ ಕಳ್ಳರ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಗನಾಗುವ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ತಂಪು ಸುಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಮಗನನ್ನು ಕಂಡು ತಂದೆಗೆ ಗರಬಡಿದಂತಾಯಿತು.

"ಲೇ, ಮಗೂ, ಹೇಗೆ ಬಂದೆಯೇ? ನಿನ್ನ ಗಂಡನೆಲ್ಲಿ? ಒಬ್ಬಳೇ ಬಂದೆಯಾ? ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಂಟಾಗಾಯಗಳಾಗಿವೆಯಲ್ಲಾ. ಈ ರಕ್ತವು ಏನು?" ಎಂದು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ ಪುರೋಹಿತನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಳೆಯನ್ನೇ ಸುರಿಸಿದನು.

"ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ ಅವರು ಕಳ್ಳರು ಅಂತ. ನೀವು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಕ್ಷತ್ರಿಯಳಿಂದ ಕಲ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದೆ" ಎಂದು ನಾಗವೇಣಿ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಪುರೋಹಿತನು ಇದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಬಹುಹೊತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. "ಈಗಲೂ ನಮಗೆ ಹಾನಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಏನು ಗುರುತಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿದೆ. ಕಳ್ಳರು ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಖಚಿತ. ಅವರು ಕಳ್ಳರೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯ ಕೋರಗೊಡದೆ, ಉಪಾಯವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ರಾಜಭಟರಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಡು" ಎಂದಳು ನಾಗವೇಣಿ.

ಪುರೋಹಿತನು ನಾಗವೇಣಿಯನ್ನು ಒಂದು ಹುಣಿಸೆಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ಆ ಊರಿನ ಸರದಾರನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ "ಅಯ್ಯಾ, ಅಪ್ಪಣೆಯಾದರೆ ನಾನು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ಅಂತೆಯೇ ಸರದಾರನ ಕೆಲವು ಜನ ಭಟರು ಪುರೋಹಿತನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪುರೋಹಿತನು ಭಟರಿಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ಕಳ್ಳರು ಸಾಧನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುರೋಹಿತನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡಾ ಕ್ಷಣ ಪುರೋಹಿತನು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಿಟ್ಟು ಹೊಗಿ

"ದಯಮಾಡಿಸಿ, ದಯಮಾಡಿಸಿ!" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಕಡೆತಿರುಗಿ " ಲೇ, ಬೀಗರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಕಾಲು ತೊಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲು [illegible]" ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದನು.

"ನಾವು ಅವಸರದ ಕೆಲಸದಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ.

"ಮಗು ಸೌಖ್ಯವಾಗಿರುವಳಷ್ಟೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪುರೋಹಿತ.

ನಾಗವೇಣಿ ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಳ್ಳರು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡು "ನಮ್ಮ ಮಗು ಸೌಖ್ಯವಾಗಿರುವಳು. ಸುಖವಾಗಿರುವೆನೆಂದು ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅವಕ್ಕೇ ಇತ್ತ ಬಂದೆವು. ಕರು, ನಾವು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕೇವೆ. ನಮಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ," ಎಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳ.

"ಮನೆಯವರೆವಿಗೂ ಬಂದು ಊಟಮಾಡದೆ ಹೋಗುವುದುಂಟೇ? ಎಂದು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಅವಿಗೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಗಿಲನ್ನು" ಎಂದು ಪುರೋಹಿತನು ನಿಬಂಧಗೊಳಿಸಿದನು. ಆ ಮಾತಿನ ಕಳ್ಳರು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಬಲ್ಲ ಉಪಾಸಿಗಳಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಜನ ಕಳ್ಳರ ಕಡೆಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಗಿ " ಇವರೆಲ್ಲಾ ಯಾರು?" ಎಂದು ಪುರೋಹಿತನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

"ನಾಗವೇಣಿಯ ಗಂಡನಿಲ್ಲದ ಸಮಯ ಕಳ್ಳರು ಬಂದು ಸುಲಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಪುರೋಹಿತನು ಕಳ್ಳರನ್ನು ರಾಜಭಟರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತ " ಇವರೇ ನಮ್ಮ ಬೀಗರು. ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ"ಎಂದ.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ರಾಜಭಟರು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿ, ಯಾರೂ ಓಡಿ ಹೋಗದಂತೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಬಂಧಿಸಿ ಬಲ್ಲವರನ್ನು ರಾಜಸಭೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ತರುವಾಯ ನಾಗವೇಣಿ ಸರದಾರನಿಗೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು. ಆಗ ರೂಢಿಸಲಾಗಿ ಕಳ್ಳರು ಅಂತಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಭಾಗವನ್ನು ಸರದಾರನು ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

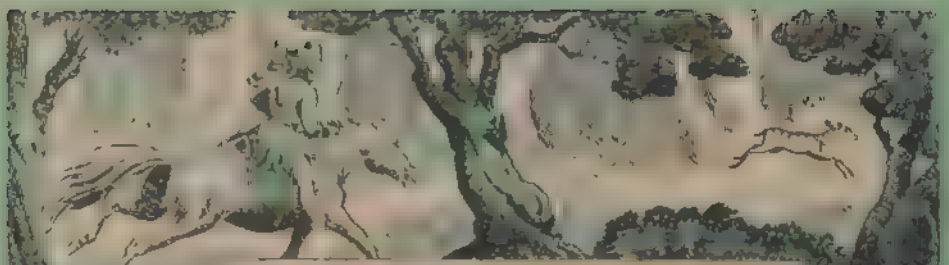

ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ

ಓಮೂರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರನೆಯ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಿದ್ದನು. ಬೈತನಿಗೆ ಮೂರು ಬಾಣಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ, ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಗು ಜನಿಸಿದನು. ಎರಡನೆ ಬಾಣವು ಹಾರಿಹೋದಾಗಲೇ ಬೈತನ ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ, ರಾಜನಿಲ್ಲದಾಗ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಸರದಾರನ ಪದವಿಗೇರಿದನು.

ಈ ವೇಳೆಗೆ ಕರುಣಾಸನ ಬೇಟೆಯ ಹೊಡ್ಡನಾಗಿ ಅಣ್ಣನಂತೆಯೆ ತಾನೂ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದು ರಾಜಭವನದ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಹತ್ತಿದ. ಕೊಂಡ. ಒಂದನೆಯ ದಿನ ಅವನು ಕುದುರೆ ಏರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ "ಅಣ್ಣಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ರಾಜಭವನ ಹತ್ತಿಬಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ. ಆದರೆ ಸರದಾರನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ "ಯಾರೋ ನೀನು? ನಿನಗೆ ಆಶ್ರಯವೆ" ಎಂದು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ನಡುವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ನಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರು. ಅಣ್ಣನ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಅವಮಾನವಾಗಿ, ಆವೇಶಾವೃತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಜಭವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಕಾಲುವೆ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾಯಿತು ಅವನಾಗಿ. ಆತನನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಸಂಕಷ್ಟ ಪಡಿಸುವುದು ಮಾಡಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಇಲ್ಲದ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಿಸಿ, ತಮ್ಮನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟುಹೋದನು. ಗೆದ್ದಲಿಗಳನ್ನು ತೀರ್ಥ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ನಂತರ ರಾಜನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ತನ್ನ ಸಹಚರರೊಂದಿಗೆ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಿಂಕೆ ರಾಜನ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ಮಾಯವಾಯಿತು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಸವಾರಿ ಜನರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು. ಜಿಂಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪ್ರವಾಸ

ನನ್ನು ದಾಟಿ, ನಮಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಾ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಸಿಬಿಡುವೆ. ರಾಜನು ಅವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ಛಲದಿಂದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ದಾಟಿ, ಆ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಜಿಂಕೆಯ ಸುಳಿವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅಂಧಕಾರ ಹರಡಿತ್ತು. ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಹೋದರೂ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಯೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ತಾನು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವೆನೋ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಆತನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು, ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು.

"ಯಾರಪ್ಪಾ ನೀನು? ಏನಿಗೆ ಬಂದೆ?" ಎಂದು ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

"ನಾನು ಸಹಾರಾಪುರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ. ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಬಂದು ದಾರಿತಪ್ಪಿದೆ. ನನಗೆ ಈ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ರಾಜ.

"ಹೊತ್ತು ಮೀರಿದೆ. ಈ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ನಿನಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ. ಅವರು ಬಹುದೂರ ನಡೆದು ಒಂದು ಪಣ್ಣು ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. "ಉಸ್ಸಪ್ಪಾ, ಸದ್ಯ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆವು. ಈ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯಬಹುದು" ಎಂದ ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ. ಆ ಗುಡಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಮ್ಮನದು.

"ಅಜ್ಜೀ, ನಮಗೆ ಕೂಡಲೇ ಎಲೆ ಹಾಕು. ಹಸಿವು ಪರಿಪರ್ತಿಸೆ" ಎಂದ ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ.

"ನನಗೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಮಗೆಲ್ಲಿಂದ ಊಟವಿಡಲಿ ಮಗೂ" ಎಂದಳಾ ಮುದುಕಿ.

ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು "ಎಲೆ ಮುದುಕಾಜಿ, ನಿನ್ನ ಆಟ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಾಗದು. ತಲೆ ಹಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟೀನು," ಎಂದ.

ಮುದುಕಿ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಎಲೆ ಹಾಕಿದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ಉಂಡರು.

"ಅಜ್ಜೀ, ನಾವು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳ ತೋರಿಸು" ಎಂದ ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ.

"ಅಪ್ಪಾ, ನೀವು ಈ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಅಟ್ಟಿಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಗಾಳಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ನಿದ್ದೆಮಾಡಿರಿ" ಎಂದಳು ಮುಮಕಿ.

ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಅಟ್ಟವಿತ್ತು. ಅವರ ಮೇಲೇರಲು ಒಂದು ಏಣಿಯೂ ಇತ್ತು. ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ಮುಸ್ತು ರಾಜನು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮೇಲೇರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ಇಬ್ಬರೂ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಲ್ಲ. ನಾನು ಸೊಪ್ಪಲು ನಿದ್ದೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದು ಸುತ್ತಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸು. ಬಂಡೆಯ ತೊಪ್ಪಲ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಚಾರ ಕಾಣಿಸಿದರೂ ಕಾಯುತ್ತಿರು ತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಅದೇಮಾಡುವುದಂತೆ" ಎಂದ ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ಮುಸ್ತು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದ ರಾಜನು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡನಾದರೂ ನಿದ್ದೆಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಲು ರಾಜನು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ತಟಿಕ್ಕನೆದ್ದು ರಾಜನ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಒಂದೇಟು ಬಿಗಿದು "ಇದೇನೋ ನೀನು ಕಾವಲು ಕಾಯುವುದು? ರಾಜಘಟನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡ ಬೇಕಾದವನಿಗೆ ಅದ್ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟರು?" ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದ.

ರಾಜನು ನಸುನಗುತ್ತಾ "ಇಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ, ಇಕ್ಕೆಡೆಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ" ಎಂದು ತಡಬಡಿಸಿದ. ಹಗಲು ಪೂರಾ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿದನಾದುದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಬಳ

ಲೆಕ್ಕಿಸಿ ತಿಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಸ ಕೊಟ್ಟಳಂತೆ. ಅವಳ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ಸಫಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ ರಾಜ.

ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಕೂಡುವ ಸಂಕೇತ ಸ್ಥಳವಾದ "ಅಪ್ಪಾ, ಊಟಕ್ಕೆ ಬಿಡು" ಎಂಬ ಕಲ್ಲು. ತಾವು ಕದ್ದುತಂದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು,

"ಏನಿಡಲಿ? ನಿಮಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾರೋ ಇಬ್ಬರು ಮೋಸಗಾರರು ಬಂದು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನಾಯಿಯು

ವೆನೆಂದು ಹೆದರಿಸಿದರು," ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ.

"ಹಾಂ, ಯಾರು ಅವರು? ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಕಳ್ಳರು ಕೂಗುತ್ತಾ.

"ಯಾರೋ ಏನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವರಿಬ್ಬರು ಮಲಗಿ ಸುಸ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ.

"ನಾನು ಒಳಗಿ ಅವರ ಹೆಸರು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ," ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ ಹೊರಟು ಒಳಗೆ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಟ್ಟ ಒಳಗಡೆ ದಿಬ್ಬಣವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬೀಸಿದನು.

ಕಳ್ಳನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಗಬಗಬನೆ ಏರಿ ಬಂದ. ಅವನ ತಲೆ ತುಸಕಾಣಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೀಸಿ, ಒಂದೇ ಏಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಉರುಳಿಸಿಕೊಂಡನು.

ತಮ್ಮನ ಜೊತೆಗಾರನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದವರೂ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕಳ್ಳನು ಬಂದ. ಅವನನ್ನೂ ಸಹ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟ. ಈಗ ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದಾಗ ಕಳ್ಳರೆಲ್ಲರೂ ಅವನ ಕತ್ತಿಗೆ ಬಲಿಯಾದರು.

ಬೆಳಗಾಗುವಾಗ ರಾಜನು ಸುರಂಗದಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ. ತಾಳಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿದ್ದ ಕಳ್ಳರ ಶವಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾದನು. ಸರಿಯಾದ ತಮ್ಮನೆಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಅಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದರು.

"ಏಯ್, ಮುದಿಗೂಬೆ, ನೀನು ಮಾಡುವುದು ಈ ಪಾಪಕೆಲಸವೇ? ನಿನ್ನ ಗ್ರಹಚಾರ

ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಇರು. ಎಲ್ಲಿ, ಕಳ್ಳರು ತಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ಮಾಲು ಹೊರಗಮ್ಮ" ಎಂದು ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ಮುಮುಕಿಯನ್ನು ಬೆದರಿಸಿದ.

ಮುಮುಕಿ ಕೊಳ್ಳಗೆಂಪಿದ್ದ ನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಳಿನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯಿತು. ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ತಾನು ಹೊದ್ದಿದ್ದ ಉತ್ತರೀಯದಲ್ಲಿ ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತುರುಕಿಕೊಂಡನು. ಬಾಯಿಯನ್ನು ಸಡಿಲಿಕೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದನು.

"ಮಹಾರಾಜರು ಇಂದಾರವರ್ಗ ಪೂರ್ಣವೂ ಕೊಡಿಕೆಯಿಲ್ಲಿ. ಸಮಸ್ತವೂ ಬೇಡ" ಎಂದು ರಾಜ. ತರುವಾಯ ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಅವಮಾನವನ್ನು ದಾಟುವ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿ "ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೋಗು. ನಗರ ಸಿಗುತ್ತದೆ" ಎಂದ. ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಂದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ "ಎಂದಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಕಡೆ ಬಾ. ನಿನಗೆ ಲಾಭವುಂಟಾಗುವ ಉಪಾಯ ತೋರಿಸುವೆನು" ಎಂದ.

"ನಿನ್ನಹತ್ತಿರವೇಕೆ ಮುಚ್ಚುಮರೆ. ನಾನು ನಗರವಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆ ಹಾಕುವರು. ಏಪಾಸೂಯು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟಿ" ಎಂದು ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರದೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೂ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದ. "ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾರರು. ಅವ

ರೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ನಿನಗೆ ಭಾರಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಇದೋ, ಈ ಉಂಗುರ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ನೀನು ಸೆಟ್ಟಿಗ ದಯಾರಿಗೂ ಗೋಚರಿಸದೆ ಇರಬಲ್ಲೆ. ಹೋಗಿ ಬಾ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಉಂಗುರವನ್ನು ಸರದಾರನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದನಂತರ ಸರದಾರನ ತಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಪ್ರಯಾಣ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಅವನು ಸಗರನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ನಿಕರನು. ಆಕಸ್ಮಿಕ ಹಾಗೆ ಅವನು, ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ತೊಟ್ಟಿರುವ ಉಂಗುರವನ್ನು ಸರದಾರನ ತಮ್ಮನ ಕೈಯಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ರಾಜನಿಗೆ ಇತ್ತನು ಕೂಡಲೆ ಬಂದನು.

ಆಸ್ಥಾನ ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಲಾಂ ಮಾಡುವ ಗುಲಾಮರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಾಗುತಿತ್ತು. "ಎಲಾ, ನೋಡಿದೆಯಾ, ಆ ಮನುಷ್ಯ ತುಂಬಾ ತಿಳಿಗೇಡಿ ಇದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ಗುದಿಸಲು ನನ್ನ ಅಣಿಗೆ ಹಾಗೆ ಬಹುಮಾನ ಬಂದು ಅವನು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕಂತಲೇ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಸರದಾರನನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಕೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ.

ಆದರೆ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಸ್ತಬ್ಧನಾದನು. ಆತನಿಗೆ ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಯಿತು "ಅಲಲೆ, ಕಾಪಾಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೊರಟಿದ್ದು ಮಹಾರಾಜರನ್ನೇ!" ಎಂದು ಚಕಿತನಾದ.

ಅವರೆ ಮಹಾರಾಜನು ಸರದಾರನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಎದ್ದಿಗೆದು, ಅವನ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಸಭಿಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಸ್ವಾತ್ಮಕ್ಕೆಂದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಅವನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮುಖ್ಯಸರದಾರನ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಸರದಾರನ ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಗರ್ವಿಷ್ಠನಾದ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಆ ಪದವಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಸಿ, ತಾನಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರದಾರನಾದನು. ತಮ್ಮನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಅಣ್ಣನಿರಬೇಕಾಯಿತು.

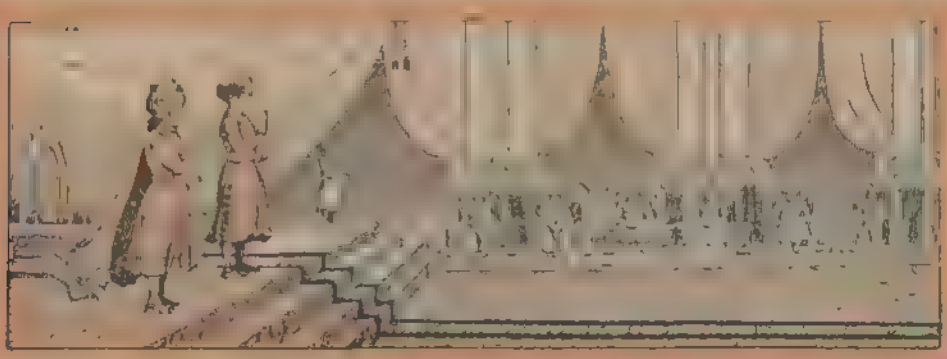

అల్బర్ చక్రవర్తి ఆస్థానము, ఇరు బలమును పిమూషికముగా, అంతరంగ సభికులుగా ఉండిరి. కాపరులను సంగీత విద్వాంసులుగా చూడవలెనని సంగీత విద్వాంసుల కేళీవిలాసమును ప్రదర్శించి బండు, అతని ఆస్థానమున చేరిరి.

ఈ కొందరు కాపరులు గురు కడుశిరోమణి. ఆయన రాజాస్థానంలో తానసేనుని సంగీతమును ప్రదర్శించుటకు రిష్టవేము చేసిన ఏర్పాట్లు చూచి ఆశ్చర్యము చెందిరి. ఆ సభలో తాన సేనుని ఓడించుటయే ముఖ్యోద్దేశముగా అల్బర్ సభలో ప్రవేశించిరి. ఈ కపట యుక్తిని కేళీవిలాసుడు గ్రహించి "నీవు ఏనాడైనా హేళి. ఒకరినొకరు హేళనచేసి సిగ్గుపడుట అవసరం" అని ఉత్తర చేసెను.

కొంచెముగా ఉన్న మీదట ముకర్జీ ఒక సభను సమావేశపరచెను. ఆ సభలో చక్రవర్తిని అభినందించిరి. అటు పిమ్మట కేళీ మరి తానసేన్ సంగీత విద్యలను ఒక్కొక్కటి ప్రదర్శించిరి. ఆ సభలో తానసేనుని సంగీతమునకు అందరూ ముగ్ధులైరి. అప్పుడు కేళీవిలాసుడు తానసేనుని ఆలింగనము చేసుకొని "ఓ మహాత్మా, నీవంటి విద్వాంసుడు ఈ భూమిపై ఉండుట మన అదృష్టము" అని ప్రశంసించెను.

తరువాత తానసేన్ "నాకన్నా మహా నిపుణులుగా ఉన్నారు. తమరి వీణావిలాసమును వినగోరుచున్నాను. దయచేసి వీణను వాద్యము చేసి వినిపించవలెను" అని వినయముగా నుడివెను.

బి. భుజంగరావు

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಅಕ್ಬರನು ಆವಾ ದೇಶದ ರಾಜನಿಗೆ ಕಾಗದವೊಂದನ್ನು ಬರೆದನು. ಆ ಕಾಗದಕ್ಕೆ ರಾಜಮುದ್ರೆಯನ್ನೊತ್ತಿ, ವೀರ ಬಲ ತಾನಸೇನರನ್ನು ಕರೆದು "ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆವಾ ದೇಶದ ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ **ಗೋಪ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯ**" ಎಂದು ಒಂದು **ಲಕೋಟೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.**

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆಜ್ಞಾಪೇಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಹೊರಟರು. ತಾನಸೇನನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ "ನಿಮ್ಮ ಯಾವುದೋ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂದೂ ನನ್ನ ಸಂಗೀತ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಆ **ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಆತನಿಂದ ಬಹುಮಾನ** ಪಡೆಯುವೆನು" ಎಂದು ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನಾದನು.

ಆದರೆ ಬೀರಬಲನು "ಇವರಲ್ಲೇನೋ ರಹಸ್ಯ ಇರಬೇಕು" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಾಮಗ್ನನಾದನು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಅನೇಕ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು **ದಾಟಿ ಆವಾ ರಾಜನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರು.**

ಕಾಗದ ಓದಿಕೊಂಡ ರಾಜ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿತ್ತು: 'ನನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪರಿಬ್ಬರು ನಿಮ್ಮ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ **ಪಡೆಯಲು ಈ ಕಾಗದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ.** ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಅವರಿಗೆ **ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು.'**

ರಾಜನು ಓದಿ ಮುಗಿಸಿ, ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆತನಿಗೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಏನೋ ರಹಸ್ಯ ಇರಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು.

"ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಇವರನ್ನು ಒಂದು ವಾರ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಆ ತರುವಾಯ ಯುಕ್ತವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸೋಣ" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಕೈಗಳಿಗೆ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ತಾನಸೇನನಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಬಿಡಿಪಂತಾಯಿತು. ಬೀರಬಲನ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 'ಈಗೇನು **ಉಪಾಯ?' ಎಂಬಂತೆ ನೋಡಿದ. ಆಗ ಬೀರ** ಬಲನು ಆತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಉಸಿರಿದನು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇಗುದಿಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಬೀರಬಲನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನಸೇನನು ಹೊಗೆ ಸೈರ್ಯ

ನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ವಾರದ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಿತು. ಬಳಿಕ ತಳವಾರರು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಲೀಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಬೀರಬಲ್ ಮತ್ತು ತಾನಸೇನರು "ನನ್ನನ್ನು ಹೊದಲು ಸಾಯಿಸಿ" "ನನ್ನನ್ನು ಮೊದಲು ಸಾಯಿಸಿ" ಎಂದು ಜಗಳವಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ತಳವಾರರು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಬೇಗನೆ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಪ್ರಭೂ, ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹುಚ್ಚರಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ಆಗ ರಾಜನು ಬೀರಬಲ ತಾನಸೇನರನ್ನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು "ನೀವು ಜಗಳವಾಡಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಮಹಾರಾಜ, ಹೇಳಿದರೆ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದು. ಆದಕಾರಣ ಸಾವು ಹೇಳಲಿಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಬೀರಬಲ್.

"ನಿಜ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವೆನು" ಎಂದ ರಾಜ.

ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಬೀರಬಲನು ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದ: "ರಾಜನೇ, ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಆನಾ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಾವು ತುಂಬಾ ಬಲಶಾಲಿಗಳೆಂದು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಭಾರಿ ಜ್ಯೋತಿಷಿಯೊಬ್ಬನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು 'ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಚಿಂತಿಸುವುದೇಕೆ? ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಆ ರಾಜನ ತಲೆಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪಾಪವೂ ತಾಪವೂ ನೆರವಂತೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ಅವರನ್ನು ಆ ರಾಜನೇನಾದರೂ ಕೊಂದನೋ, ಹೊದಲು ಪತ್ನಿತ ಆ ದೇಶದ ರಾಜನಾಗುವನು. ತರು ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗುವೆವು. ಆಗ ಅವರು ನಿಮಗೆ ಸಾಮಂತರಾಗಿರುವರು. ಈರೀತಿ ನಿಮಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯವು ಸಿಗಬೇಕು. ಯುದ್ಧ ನಾವು ಗೆಲ್ಲುವುದು ನಿಶ್ಚಯ ಆಗದ ಮಾತು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮೊಬ್ಬರನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಂಕಿಬಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿಬಿಡಿ."

ಆಗ ಮಂತ್ರಿ 'ರಾಜನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ "ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ಇವರಿಬ್ಬರ ಜಗಳದಿಂದ ನಮಗೆ ರಹಸ್ಯ ವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಿತು. ಇವರನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ನಮ್ಮ ಕೈವಶವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಇವರ ಪಾಡಿಗೇ ಬಿಡಲು ಹಾಕುವುದು ಉತ್ತಮ" ಎಂದು. ಆ ಮಾತಿ ನಂತೆ ರಾಜನು ಬೀರಬಲನಿಗೆ "ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜರು ನಮಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿರುವರು. ನಾವೇನೂ ಅವರ ಸೇವಕರಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನಮಗೆ ಅಂಜಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿ, ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ನೀವು ಸರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ.

ಆಗ ಬೀರಬಲನು "ಮಹಾರಾಜ, ಇದು ತಪ್ಪಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ನಾವು ಹೇಗಲು ನಮ್ಮನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇ. ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಹಾನಿಯಾಗುವುದೆಂದು? ನೆನೆಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆಯಿತು" ಎಂದ. "ಅದೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದು ಯಾರು ವಿಷವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೋಗಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡದೆ ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ನೂಕಿಸಿಯೇನು" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ ರಾಜ.

ತೋರಿಕೆಯ ಭಯವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಾ "ಪ್ರಭೂ, ಅಪ್ಪಣೆ, ಅಪ್ಪಣೆ" ಎಂದು ಬೀರಬಲ ತಾಸಕೇಸನನ್ನು ಸಂಗಡಕರೆದುಕೊಂಡು ಆಸ್ಥಾನ ದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೆ ಪಟ್ಟಣ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ತಾಸಕೇಸನು ಅಕ್ಬರನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ "ಪ್ರಭೂ, ಬೀರಬಲನು ಇಷ್ಟವಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈತನ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯೇ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿತು" ಎಂದು ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಆಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಾಸಕೇಸನ ಪಕ್ಷ ವಹಿಸಿ ಮಾತಾಡುವ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಒರಟಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬೀರಬಲನ ಚಾರ್ಯಾರ್ಯವನ್ನು ಹೊಗಳಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬೀರಬಲನ ಮೇಲಿನ ಅಸೂಯೆ ಮಾಯವಾಗಿ, ಗೌರವ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಯಿತು.

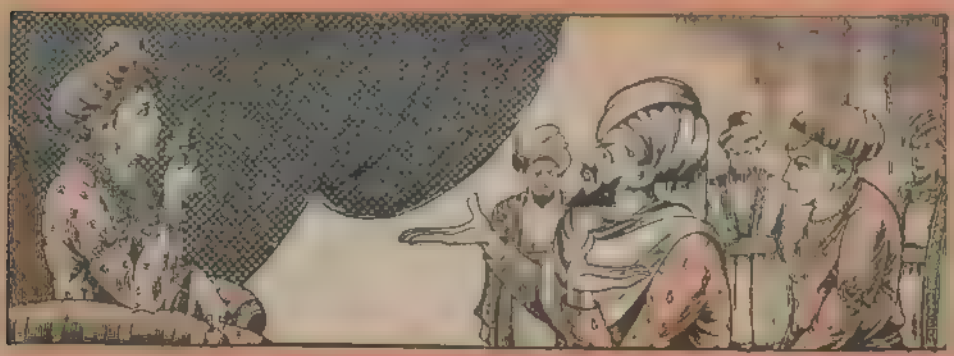

ಸೂರ್ಯ

ಸೂರ್ಯನು ನಮಗೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರ. ನಂತರ ನಮಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು 'ಆಲ್ಫಾ ಸೆಂಟಾರಿ' ಎನ್ನುವರು. ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ 1,86,000 ಮೈಲು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಕಾಂತಿ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ನಮಗೆ ಸೇರಲು 8 ನಿಮಿಷಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ. 'ಆಲ್ಫಾಸೆಂಟಾರಿ'ಯಿಂದ ಕಾಂತಿ ನಮಗೆ ತಲುಪಲು ಸುಮಾರು 4½ ವರ್ಷಗಳು ಹಿಡಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಇತರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗಿಂತ ಸೂರ್ಯ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

* ಸೂರ್ಯನಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿರುವುವು. 'ಎಪ್ಸಿಲಾನ್ ಆರಿಗೇ' ಎಂಬುದು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಜೋಡಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ 200 ರಷ್ಟು ಎರಡನೆಯದರ ಅಡ್ಡಳತೆ ಸೂರ್ಯನ ಅಡ್ಡಳತೆಗೆ 3,000ಪಟ್ಟಿಗೂ ಪಾಲು ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ.
* ಸೂರ್ಯಬಿಂಬ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಲಾಗದಂತಹ ಕಾಂತಿಮಯ ಗೋಳ. ಆದರೆ ಆ ಬಿಂಬದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪನೆಯ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಗಾಜಿಗೆ ಮಸಿಬಳಿದು ಅದರಮೂಲಕ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಾರಿಭಾರಿ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಕಾಣಿಸುವುವು. ಅವುಗಳ ಕಡೆ ದಿನಾ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವು ಎಡಗಡೆಯಿಂದ ಒಳಗಡೆಗೆ ಸರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ಸೂರ್ಯ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ತಾನು ತಿರುಗುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ಒಳಗಡೆ ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಮಚ್ಚೆ 12 ಅಥವಾ 13 ದಿನಗಳನಂತರ ಎಡಗಡೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.
* ಸೂರ್ಯನ ಮಧ್ಯರೇಖೆಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಚ್ಚೆ, ಸೂರ್ಯಧ್ರುವಗಳ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಮಚ್ಚೆಗಿಂತಲೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಸೂರ್ಯನು ಭೂಮಿಯಂತೆ ಘನ ಗೋಳವಲ್ಲವೆಂದೂ, ಸೂರ್ಯಗೋಳದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧಭಾಗಗಳು ವಿವಿಧ ವೇಗದಿಂದ ತಿರುಗುವುದೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.
* ಸೂರ್ಯಗೋಳದಮೇಲೆ ಉರಿಯುವ ವಾಯುಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಗೋಳಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅವು ಕಪ್ಪನೆಯ ಮಚ್ಚೆಗಳಾಗಿ ನಮಗೆ ಕಾಣಬರುವುದಂತೆ ಸೂರ್ಯನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಗಿಂತ ಇವು ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೂ ಇವುಗಳಿಗೂ ಅಪೂರ್ವ ಕಾಂತಿಯಿರುವುದು. ಒಂದೊಂದುಸಾರಿ ಈ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವುವು.
* ಸೂರ್ಯನ ಮಚ್ಚೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಭೂಮಿಯಮೇಲಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಬರುವುದು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸದಾ ಪಿಡಿಯುತ್ತಾ ತಿರುಗುವ, ಆಸ್ಥಾಂತ ತರಂಗಗಳೂ ಆವರಿಸಿರುವುವು. ಅನೇಕ ಸೂರ್ಯನ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಭೂಮಿಗೆದುರಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಭೂಮಿಯಮೇಲಿರುವ ಆಯಸ್ಕಾಂತ ತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಲನ ಉಂಟಾಗುವುದು.
* ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಈ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು. 11 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಚ್ಚೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ ಈ " ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದ ಋತು "ವಿಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಯಾರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿಲ್ಲ.

ಮಾಯಾಚಕ್ರ (ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರಕಥೆ-೭)

ರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ಪಂಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ರಾಣಿ, ತನ್ನ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದೇವತೆಯ ಉಂಗುರವನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು, ರಾಕ್ಷಸಿಯು ನಿಗಳಿಗೆ ತಾಗಿಸಿದಳು. ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ನಿಗಳು ಹಿಂಬರಿಯಾದ ಮಾನವ ಕನ್ಯೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಳು. ರಾಕ್ಷಸಿ ಅಕ್ಷಾನಯಮುಖಿ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ "ಅಮ್ಮಾ! ಮಹಾರಾಣಿ! ನನ್ನ ಮಾಯಿಯನ್ನೇ ಮೋಸಮಾಡಿದ್ದೀ. ನನಗೇನು ಆ ಚಕ್ರ ಕೊಡುತ್ತೀಯ" ಎಂದಳು.

"ಏಯ್, ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಕೋಟಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆ" ಎಂದು ರಾಣಿ ಕೇಳಿದ್ದೇ ತಡ, ರಾಕ್ಷಸಿ ಕೋಟೆ ಬಾಗಿಲು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಸರಹದ್ದಿಗಳೂ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟವು. "ಈ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ನಾನು ಬೇಕೆಂದಾಗ ಬಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ರಾಣಿ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೊರಟಳು.

ರಾಕ್ಷಸಿ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಸೋತು ಉಬ್ಬುತ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟಳು. ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊರಹೋಗುವುದನ್ನೂ, ಅವರ ಸರಹದ್ದುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಸುರಿಪಡಿಸಿಟ್ಟಳು ಆ ರಾಕ್ಷಸಿ.

ರಾಣಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಬಂದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅದು ವಾಗವತಿಯ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಈಗ ಅವನ ಪ್ರಾಣವು ಅವನ ಶಕ್ತಿಯ ತಲೆ ಹಾಯಿಸಿತ್ತು. ಆತ ಮೂಲರೂಪವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹೆಚ್ಚಿದ.

"ನನ್ನ ಯೌವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಸಿಗದ ಶಕ್ತಿ ಇವತ್ತು ಕೈಸೇರಬೇಕಾಯಿತು" ಎಂದು ರಾಣಿ ಯಾರಾದ್ರಿ ಕೃತ್ಯಾವನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಮೇನಕೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ "ರಾಣಿ, ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಉಂಗುರ ಕೊಡಿಸ್ಮಾ" ಎಂದಳು ಮುಗುಳ್ನಗುತ್ತಾ. ರಾಣಿ ಮೇನಕೆಯ ಕೈಗೆ ಉಂಗುರವನ್ನು ಮಾಕ್ಷ್ಮಣೀ ಅದು ಚಕ್ರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಮೇನಕೆಯೆಂದಳು: "ಈ ಚಕ್ರ ನಿಂಜಲೇ ನನಗೂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಜಗಳ ಬಂತು. ತಿಪ್ಪರ ಮೇಲಿನ ಈ ರಾಜಸಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಒಂದು. ನಿನ್ಮಾ ಕಷ್ಟ ಕಾಮಧೇನು ಈ ಚಕ್ರವನ್ನೇ ಉಂಗುರ ಮಾಡಿ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ನಿನಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕದ ವಸ್ತುಗಳು, ತೊಟ್ಟಿಲು, ಕತ್ತಿಯ ಕಾಮಧೇನು ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗಳೇ. ಇನ್ನು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಸತ್ಯ ಅಡಗಿತು. ಮುಂದಲಾಗಿ ಸೂರ್ಯಪುಟ್ಟ ಅವಳ ಸಂಗಳು ನಿನ್ಮಾ ಆಕ್ರಮಣದಲ್ಲಿರಲಿ. ಅವಳು ಒಳ್ಳೆಯವಳು. ಕತ್ತಿಯ ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ಹತ್ತಿ ನೀವು ಮೂವರೂ ನಿನ್ಮಾ ಊರನ್ನು ಸೇರಿ ಸುಖವಾಗಿರಿ. ನನ್ನ ಚಕ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರೂ ಜಯವಾಗಲಿ!"

ಹೀಗೆಂದು ಆ ಮೇನಕೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋದಳು. (ಮುಗಿಯಿತು)

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1955 ಜೂಲೈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

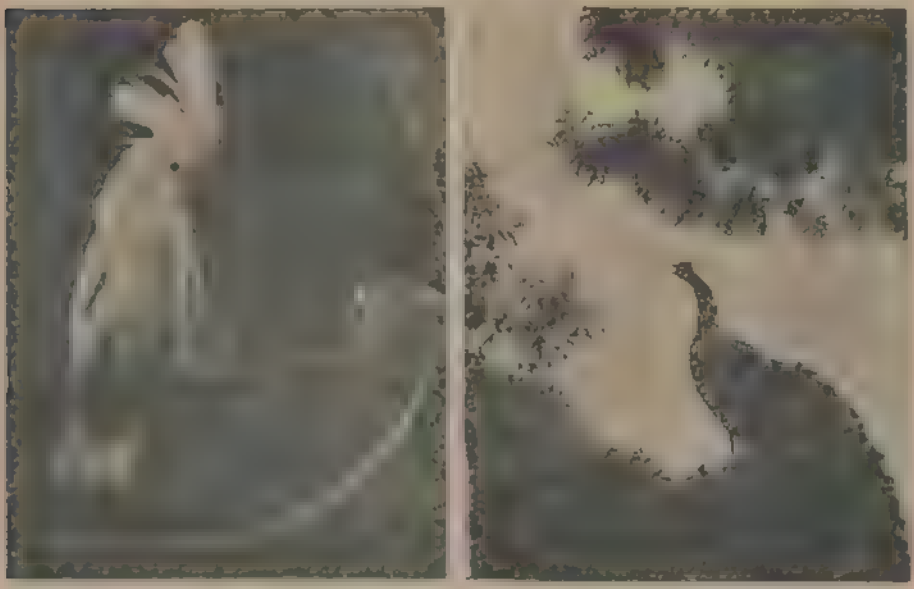

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಮೇ 10 ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು – 26.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಮಾಯುವ ಬಗೆ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಹಾಯಾದ ನಗೆ

ಕಳಿಸಿದವರು : ಎಂ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ

186, ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ರೋಪ್, ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಬಹುಮತಿ ರೂ. 10/–ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ

ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು

ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧೀ ಬೋಧನೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗವು ತಜ್ಞರ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿರುತ್ತದೆ.

* * *

ಈ ವರ್ಷ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಬಾಲಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕರ ಶತಮಾನ ವರ್ಧಂತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ತಿಲಕರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಒದೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ೧೦ ಸಾವಿರ ರೂ. ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಸಮಿತಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

* * *

ಮದರಾಸು ಸರಕಾರದ ಗ್ರಾಮ-ಶಾಲೆಗಳ ವರ್ಷದ ಗ್ರಂಥಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಶುಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚಂದಮಾಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಸೀತಾರಾಮ ಭಟ್ಟ ಮಿತ್ತಬೈಲು ಇವರ "ಕಿರಿಯರ ಕಿನ್ನರಿ" "ಚಿಣ್ಣರ ಹಾಡುಗಳು" "ಮಕ್ಕಳ ಮುದ್ದು" ಈ ಮೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ೫೦೦ ರೂ. ಬಹುಮಾನ ವೀಯಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

* * *

ಹೈದಾ ಬಾದಿನ ಒಬ್ಬ ಧನಿಕನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ ಪಂಚದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡದಾದ ಇಂದ್ರ ನೀಲಮಣಿಯುಂಟು. ೧೯೧೪ರಲ್ಲಿ ಟರ್ಕಿ ಸುಲ್ತಾನ್ ಆ ಧನಿಕನ ಪೂರ್ವಿಕರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಹುಮಾನಿಸಿದನಂತೆ. ಅದನ್ನು ಅವನು ಈಗ ಜಾತೀಯ ಕಳಾಖಂಡಗಳ ವಿಕ್ರಯ ಸಂಘದವರಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಾನೆ. ಈ ನೀಲವು ದೊಡ್ಡ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯಷ್ಟಿದೆ. ಇದರಭಾರ ೧೩೮ ತೊಲೆ. ೧೭ನೆಯ ಶತಾಬ್ದದಿಂದ ಇದು ಕೈಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇವನ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ.

* * *

ಭಾರತವು ಸುಸ್ಥಿತಿವಾದ ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾದ ಆಯಿಲ್ ಎಂಜಿನ್ನು

ಗಳಿಗೆ ಜರ್ಮನಿಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಭಾರತದ ಎಂಜಿನ್ನುಗಳು ಯೂರೊಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಇದುವೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

* * *

ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೧,೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಉತ್ಪನ್ನವಿರುವ ಕಟುಂಬದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಡವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುವರೆಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಕೊಡಲು ಮದರಾಸು ಸರಕಾರವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ.

* * *

ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕದ ಮಾರಾಟವು ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು "ಪುಸ್ತಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆ" ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ ನೆಹರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

* * *

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದೊಳಗಿನ 'ಕವಡ್ಯಾ' ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟುಮಾಸ್ತರನಿಲ್ಲದೆಯೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಜನರು ಕಾರ್ಡು ಕವರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಯೊಳಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಅದರಿಂದ ಲಾಭವೇ ಆಗಿರುವುದೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

* * *

ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲ್ಪ ಶೋಧಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ಮೌರ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಶೋಕನ ಕಾಲದ ಶಾಸನವೊಂದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಶೋಕನ ಹೆಸರಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಅಶೋಕನ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವೇ ಮೊದಲನೆಯದಂತೆ.

* * *

ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಬ್ರಾಡ್‌ಕಾಸ್ಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರದು ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್ ಪ್ಲೇಟುಗಳ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವೊಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೫ ಲಕ್ಷ ಪ್ಲೇಟುಗಳಿವೆಯಂತೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ದೊಡ್ಡ ಸಂಗ್ರಹವದು.

* * *

ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮರಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವುಂಟೆಂದು ಇಸ್ರಯೇಲಿನ ಅರಣ್ಯತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರಂತೆ.

ಚಿತ್ರಕಥೆ

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಊರಹೊರಗಿನ ಕೋಟೆ ಬದಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜವಂಶವು ಇದ್ದಿತೆಂದೂ, ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆಗೆದರೆ ಶಾಸನಗಳೂ. ಬಂಗಾರವ ನಾಣ್ಯಗಳೂ ದೊರಕುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದ ಪಾಸು ಗೋಪಿಯರು ಮರುದಿನವೇ ಹಾರೆ-ಗಪ್ಪಾರೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಆಗೆದು ನೋಡಿದರೂ ಶಾಸನಗಳಾಗಲೀ ನಾಣ್ಯಗಳಾಗಲೀ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಟೈಗರ್ ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಾತುರದಿಂದ ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಪಾಪ. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಕಾಸಿನ ಉಪಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲದ್ದು! ಟೈಗರಿನ ಪ್ರತಿಯ ಎಲುಬಿನ ತುಂಡು!! ಅವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟದ್ದೇ ಬಂತು; ಫಲ ಅವರ ನಾಯಿಗೆ!

Printed by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press Ltd., Madras 26, and Published by him for Chandamama Publications, Madras 26. Controlling Editor: SRI 'CHAKRAPANI'

Photo by B. Bhansali

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಹಾಯಾದ ನಗೆ

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಎ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ

ಮಾಯಾಚಕ್ರ – ೭